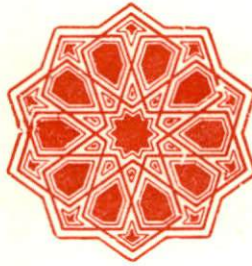

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

İLÂHİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ İLÂHİYAT FAKÜLTESİ
TARAFINDAN YILDA BİR ÇIKARILIR

Cilt : XXVI

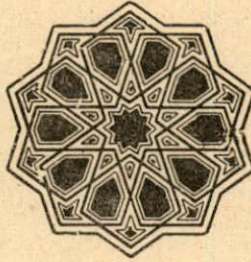
Makalelerin sorumluluđu yazarlarına aittir.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

İLÂHİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ İLÂHİYAT FAKÜLTESİ
TARAFINDAN YILDA BİR ÇIKARILIR

Cilt : XXVI

YEHOVA ŞAHİTLERİNİN MAHİYETİ VE ÜLKEMİZDE MER'İ HUKUK KARŞISINDAKİ DURUMU¹

Doç. Dr. Günay TÜMER

I. Yehova Şahitleri Hakkında Bilgi (tarihçe, inanç, metot ve mahiyetleri):

(1) İncelenen Yehova Şahitlerine Ait Neşriyat:

Makaledeki Kısaltması Basım yeri-
yılı Shf.

A) Kitaplar:

Ebedî Hayata Sevkeden Hakikat	E.H.S.H.	New York	-1969	190
Gelmekte Olan Dünya Hükümeti (Yay. M. Süer)	G.O.D.H.	Ankara	-1980	189
Allah Hak Olsun	A.H.O.	New York	-1962	318
Tanrı Yalan Söyemez	T.Y.S.	Ankara	-1971	381
Muk. Kitap Gerçekten T.'nin Sözü müdür (Yay. M.S)	M.K.G.T.S.	Ank.	-1975	236
Hakiki Sulh ve Güvenlik Hangi Kaynaktan (Yay. M.K.K.D)	H.S.G.H.K.	Ankara	-1978	211
Tanrı Neden Kötülüğe Müsaade Ediyor	T.N.K.M.E.			
Yeni Bir Dünyaya İnanmak İçin Esas	Y.B.D.İ.İ.E	New York	-1957	61

B) Broşürler:

Cesur Olun Milenyum Yakındır (Yay. M. Süer)		İstanbul	-1981	32
Yehovanın Şahitleri Kan Naklini Neden Kabul Etmezler		İstanbul	-1977	8
Muk. Kitabın Kur Yapmakla İlgili Görüşü (Yay. V. Yürümez)		Ankara	-1975	40
Tanrıya mı Yoksa İnsana mı Güveniyorsunuz? (Yay. M. Süer)		İstanbul	-1981	32
Tanrısal Bir Vicdan Tarafından Sevkedilmek (Yay. M. Süer)		Ankara	-1974	36
Tanrı'ya Uyanlar Olun (Yay. M. Süer)		Ankara	-1975	40
Yehovanın Gününün Huzurunu İyice Zihninizde Tutun (Yay. M.S.)		Ankara	-1975	40
Çocuklar Nasıl Yetiştirilmelidir? (Yay. M. Mumcu)		Ankara	-1974	32
Sulh Yokken Onlar Sulh Var Diyorlar (Yay. M. Süer)		İstanbul	-1980	48
Tanrının İsmi Senin İçin Ne Anlam Taşır? (Yay. M. Süer)		Ankara	-1975	36
Dürüst Olmanın Nedenleri (Yay. M. Süer)		Ankara	-1975	40

Yehova Şahitleri, kendilerini Hıristiyan olarak adlandırmalarına rağmen² diğer Hıristiyanları ve bilhassa Hıristiyan ruhanilerini tenkit eden³, aşırı ve mutaassıp görülen, teokratik bir dünya devletini gaye edinen bir teşkilattır. Amerika'da Charles Taze Russell tarafından kurulmuştur (Russell: 1852-1916). Ashında Yehova kelimesini Hıristiyanlar kullanmazlar. Bu kelime Yahudi câmiasında, kutsal kitaplarında (Tanah, Tora, Ar. Tevrat) Tanrı'yı ifade etmek üzere geçen, fakat nasıl telaffuz edildiği kesin bilinmeyen Yahve'den galat olarak kullanılır. Russell'in kurduğu bu tarikat mensupları, önce "*Russelistler*", "*Ciddi İncil Araştırmacıları*", "*Ciddi Hıristiyan Kutsal Kitabı Araştırmacıları*" gibi adlarla tefrik edilirken 26 Temmuz 1931'deki bir kongrede bir Eski Ahid ifadesini ("*Siz benim şahitlersiniz der Yehova*" - İşaya 43/10) kullanarak kendilerini "*Yehova Şahitleri*" diye tanıtmaya başlamışlardır. Kitaplarında "*Hıristiyan Yehova Şahitleri*", "*Hıristiyan Şahitler*" tabirleri sık sık geçer. Diğer Hıristiyanlar, onları esas Hıristiyanlıktan sapmış bir fırka, bir tarikat olarak görürler⁴. Ülkemizde bile bu teşkilâtın kendine mahsus iddialarını yermek için bazı Hıristiyan mezhepler neşriyatta bulunmuşlardır. T. Ermeni Patrikhanesinin "*Gerçeği Bilelim - Yehova Şahitlerine Nasıl Cevap Vermeliyiz*" (İst. 1971) başlıklı kitabı ile "*Aldatıcı Yehovacılar (Russelistler) Kimdir*" (1963 Nur Bas.) başlıklı broşür bunlardan ikisidir. Bu zikredilenlerin ikincisi, Yehova Şahit-

Senin İçin Gerçek Başarı Nedir? (Yay. M. Süer)	İstanbul	-1980	48
Haklar mı Yoksa Ödevler mi? (Yay. M. Süer)	Ankara	-1974	32
Gerçekten Ruhî Düşünüşe Sahip Bir Şahıs mısın? (Yay. M.S)	Ankara	-1975	40
Takdir Gösteriyor musun? (Yay. M. Süer)	İstanbul	-1975	40
Muk. Kitap Kronolojisi Bu Günleri İşaretlemektedir (Yay. İ. Gamhel)	İst.	-1975	40
Tanrıya Neden İnanılmalı? (Yay. M. Süer)	Ank.	-1974	40
Duaların Ne Değerdedir? (Yay. İ. Gamhel)	İst.	-1975	40
Maddi Şeylerle İlgili Görüşün Nedir? (İ. Gamhel)		-1974	32
İman Sana Fayda Sağlayabilir mi? (Yay. M. Süer)	İst.	-1980	48
İşğin Çocukları Olarak Yürümek İçin kendinizi Ayet Edin (M.S)	İst.	-1980	48
1981 Yılı İçin Günün Âyetleri (Yay. M. Süer)	İst.	-1981	32
Bütün Milletler Allah'ın Krallığı Altında Birleşince Yehova'ya Terennüm Edin	New York	-1968	31
	İst.	-1979	50

C) Muk. Kitap Kursları Derneği Yayınları - İnceleme Serisi, I - 59. Herbiri 48 Shf.

Kısaltması: M.K.K.D. Yay. Adresi: M.K.K. Der. P.K. II 68 Karaköy/İstanbul.

2 G.O.D.H., 96, 117.

3 Y.B.D.İ.İ.E., 14-15.

4 Horton Davies, *Christian Deviations* (Gr. Britain 1974), 58-66.

lerinin milletlerin, hükümetlerin sonu olarak iddia ettikleri tarihlerin (1914, 1918, 1925, 1975) hep fiyasko ile sonuçlandığı, ilki ise bazı Hristiyan inançları ile Yehova Şahitlerinin ters düştükleri noktaları, öte yandan bu "tarikat"ın (shf. 4) kurucusu Russell'in ahlâksızlık ve yalancılıklarının çeşitli mahkemelerde nasıl isbatlanıp kesinlik kazandığı gibi hususları anlatır.⁵

Russell'den önce Adventist fırkasının kurucusu William Miller (1782-1849) de Eski Ahid'den tarih çıkarıp tutmayınca, İsa'nın gelişini tehir etmiş, yine tutmayınca kendisi ve bazı taraftarları iddialarından vazgeçmişler, bazıları da aynı fikirden hareketle bulunan tarihte İsa'nın dünyaya değil, göğe indiği, oradan krallığını ilân ettiğini, hattâ fırkanın sonraki şeklinin reîsesi Ellen White (E.G. Hormon 1827-1915)'in onu gökde gördüğünü iddia etmişlerdi. Başka bir misâl olarak Bahâülîğin kurucusu Bahâullah (1817-1892), İsa'nın ikinci gelişinin vukubulduğunu, kendisinin İsa olduğunu iddia etmişti. Din istismareleri ve kabbalist-hurûfî-sırrî-mistik dinî hareketler, gizli siyasi cereyanlar için Mesîhî konular daima bir dayanak, çıkış noktası teşkil etmiştir.

Bazı kaynaklarca Adventistlerin bir bölümü olarak görülen⁶ Yehova Şahitlerine göre Hristiyan Kutsal Kitabının en önemli doktrini, Tanrı'nın Krallığıdır. Bu konuda ilk yorumlar Russell'e ait olup sonrakiler tarafından geliştirilmiştir: 1914 de milletlerin sonu gelmiş, İsa gökde Tanrı'nın Krallığını başlatmış, şeytan ve yardımcılarını yenerek dünyaya atmıştır. Yukarıda verilen tarihten 70 veya 80 yıl sonra İsa ve emrindeki 144.000 "*râhî İsrâîlî*" yeryüzünde şeytanın emrindeki bütün milletler ve hükümetlere-devletlere karşı Armagedon (Har-magedon) savaşını kazanacak ve bin yıllık bir eğitim devresini başlatacaktır. Armagedon'dan sağ kurtulabilecek Yehova Şahitleri ile onlara tâbi olanlar yanında yeniden diriltilecek ölümler bin yıllık sürede Tanrı'nın Krallığını müşahade edecekler, şeytan ve avnesi cinler bağlanıp çukura atılacaktır. Bin yıllık süredeki eğitim sonunda şeytan ve cinleri, yeniden kısa bir zaman için salıverilecek, onların tahrikine kapılanlar ikinci ölüme, ateş gölüne, ebedî helâke düşecekler, diğerleri de yeryüzünde ebedî saadete ulaşacaklardır⁷. Bu krallığı yeryüzünde ilân etme Yehova Şahitlerine ait bir imtiyazdır: "*Bütün yeryüzünü her türlü adaletsizlikten*

5 Bu konuda kaynak: Davies, 59; Walter R. Martin, Jehovah of the Watchtower (Chicago 1979), 15-25; Robert A. Morey, How to Answer a Jehovah Witness (Minnesota 1980), 89 vb.

6 Einar Molland, Christendom - the Christian Churches Throughout the World (London 1961), 341.

7 A.H.O., 248-269.

temizleyecek ve beşeriyeti kâmil tanrısal bir hükümetle nimetlendirecek olan, 1914'te gökte kurulan bu Mesihî krallıkla ilgili iyi haberi bütün hil-kate va'z etme şerefi Yehova Şahitlerinin meshedilmiş mütebakisine aittir"*

Eflatun (Plato)'un "Devlet"i, Fârâbi'nin "Medînetu'l-Fâdila"sı gibi bir yeryüzü cennetine yol açacak "tanrısal krallık" özlemi Yehova Şahitlerinde dinî bir baza oturtulmuş ve teokratik bir dünya devleti ideali, biraz sonra ayrıca üzerinde durulacak bir kutsal kitap yorum tekniğiyle geliştirilmiştir; ancak bu kitaplarda kalan bir özlem, ideal değil, teşkilâta dönüşmüş, propoganda ve telkin ile ilan edilmiş, uğruna ömürler vakfedilmiş, dünyanın dört bir tarafında mensupları birkaç milyonu bulmuş bir harekettir.

Şahsiyeti karanlık ve şaibeli, fakat bir mukaddes kitap tetkikçisi olan Russell, dinî mezhep ve tarikatların pek arttığı, öte yandan materyalizm, evrim nazariyesi ve yüksek tenkitçilik gibi cereyanların Hıristiyanlığı tehdit ettiği bir devrede Pennsylvania-Allegheny'de 1879'da "Siyon'un Tarassut Kulesi Ve Mesih'in Huzûrunun Münâdîsi" başlıklı bir dergi çıkarmaya başladı. 1881'de ise bu dergi etrafında ilk teşkilât kuruldu ve 1884'de tanındı⁸. 1909'dan itibaren merkez, "124 Columbia Height, New York-Brooklyn" oldu. Russell 1914'de İsa'nın geidiğini, Tanrı'nın Krallığının başladığını ilân etti ise de sonradan bin yıllık devrenin 1918'de başladığı bildirildi. Russell, "Şimdi yaşayan milyonlarca kişi hiçbir zaman ölümü görmeyecek" demesine rağmen (aynı iddiayı başlık olarak alan Rutherford'un bir kitabı vardır) 1916'da öldükten sonra ilki 1907'de bir seri muhakemede hareketin avukathgını yapan J. F. Rutherford (1869-1942) başkan oldu. Rutherford, Russell'in kitap ve broşürlerini yeniden yayınlamak yanında kendisi de bazı kitap ve broşürler neşretti, zamanla yazdıkları ve yönetimiyle teşkilâta hakim oldu. Russell aleyhinde 1912'de "Kendine" "Pastör" (bir dinî irşad ve papazlık rütbesi) *Adı Veren C.T. Russell Hk. Bazı Vakıalar*" başlıklı bir risale neşreden J.J. Ross, onun yazdıklarının "akla, ilme, kutsal kitaba, Hıristiyanlığa aykırı düştüğünü" belirtmesine⁹ rağmen Russellistler sarsılmamışlar, ancak Russell'in ölümünü müteakiben geniş kitlesi Rutherford'u destekleyen iki bölüme ayrılmışlardı. Rutherford, kurnazca bazı icraata girişti. İçte denetlemeler, rapor mecburiyeti, cemaat-bölge, çevre hizmetçiliği, Yehova Şahidi adının alınması, dışta teokratik bir tavır ile millî, iktisadî, içtimaî, hukukî düzene karşı çıkma konusunda

* Mukaddes Kitabın Kur Yapmakla ilgili Görüşü, 25.

8 M.K.K.D. Yay. İnceleme Serisi-, 32. Kitap (ist. 1978), 18-19.

9 W.R. Martin, A.g.e., 20

üyeleri şartlandırma ve sonucunda mahkemeler, takibat, toplama kamp- larına atılmalar, imhalar bu devrede oldu. Rutherford'un ölümü üzerine yerine 1942'den 1977'ye kadar başkanlık yapan Nathan Homer Knorr seçildi. Kendisine bir başkan yardımcısı ve yedi kişilik bir kurul yardım etmekte idi. Bu kurul üyelerinin sayısı 1971 de 11, 1974'de ise 18 e çı- karıldı. Bu konuda, bir broşürlerinde, şu bilgiler verilmektedir: "Yeho- va'nın Şahitlerinin dinsel topluluğunun 100 yıllık tarihinde teşkilatlanma bakımından en önemli ayarlamaların yapılması ele alındı". İsa Mesih'in yeryüzündeki cemaatına "dinsel yönetim kurulunun meshedilmiş üyeleri birbirlerine eşit olarak hizmet ediyorlar ve her yıl alfabe sırasıyla bir başkası bu kurula başkanlık" edecektir. "İdari sorumluluklar, üç üyeden meydana gelen Başkanlık Edenler Heyeti ve Yehova'nın Şahitlerinin faaliyetine nezaret eden beş ilâ yedi üyeden meydana gelen beş hey'et arasında bölün- müş durumdadır. Bu beş hey'etin her yıl sırayla değişen bir başkanlık edeni ve bir daimî koordinatörü veya sekreteri var" dır. "Yazı Hey'eti, bütün ya- yımların hazırlanmasına nezaret ediyor. Öğretim Hey'eti, Tanrı'nın kav- mi için düzenlenen değişik okullar, toplantılar ve kongreler için malzeme hazırlıyor. Hizmet Hey'eti, Krallığın va'zetme ve şakirt etme faaliyetiyile ilgili bütün meselelere bakıyor. Yayımlama Hey'eti, bütün matbaacılık ve altın satım işlerini ele alıyor. Personel Hey'eti ise Yehova'nın Şahitlerinin Beytel evleri ve matbaalarında hizmet eden bütün kişilerin menfaatlerine bakıyor. I. Yüzyıldaki Hıristiyan cemaatında yapılmış olduğu gibi şimdi de sorumluluklar paylaşılıyor. Böylece bu dinsel topluluk şimdiden geniş- leyen faaliyetinin yanında gitgide kötülen dünya bunalımından başgös- terebilecek problemleri halletmek üzere iyice hazırlanmış bulunuyor"¹⁰.

N.H. Knorr, Gilead'daki İncil araştırmaları ve misyonerlik çalış- malarının merkezini teşkil eden okulların kurucusudur¹¹. Yehova Şa- hitleri, 210 dilde Mukaddes Kitap ve onu açıklayan 4.831.823. 111 adet neşriyat dağıtmış olup 216 ülke ve adada 42.600 cemaata sahip bulun- maktadırlar¹². 1979 da faal Y. Şahidi 2.186.075 dir. Devamlı çıkan iki dergilerinden *Tarassut Kulesi*'nin tirajı, başlangıçta bir dilde ayda birden ve 6.000 adedden ayda iki defa 79 dilde basılan 10.000.000 nüsha- ya çıkmıştır. Diğer dergi, "Uyanın" 33 dilde çıkmakta olup 9.000.000 tirajlıdır.

Ana konusu Hıristiyanlığı savunmak olan kitap ve broşürlerde müs- bet ilimlerle, içtımai meselelerle ilgili bilgiler verilir verilmez söz hemen

10 M.K.K.D. Yay., 21. Kitap (İst. 1977), 11-12.

11 M.K.K.D. Yay., 52. Kitap (İst. 1980), 38

12 M.K.K.D. Yay., 44. Kitap (İst. 1979), 38

Tanrı'nın Krallığı konusuna getirilir. Kitap ve broşürlerde yazar adı bulunmaz, sadece nâşir verilir. Daha sonra ilk iki başkanın yazdıklarında "kâmil olmadıklarından" düzeltmeler yapıldığı, "Tanrı'nın Sözüne dair artan ışık ve tarihin gerçekleri ta bugüne kadar şu veya bu şekilde bazı düzeltmelerin yapılmasını gerektirdiği" şeklinde ifade edilir¹³.

Hristiyanlığı "hayat yolu" olarak kabul eden Yehova Şahitleri, bu hususta hatalı bulduklarını cemaattan attıkları gibi¹⁴, kendi aralarında bölünmeler olduğu, muhaliflerin çıktığını, bazı din görevlilerinin onlara kürsülerinde imkân tanınmalarını tenkit ederken ortaya koymaktadırlar¹⁵. "Thirty Years a Watch Tower Slave" (Bir Tarassut Kulesi Esiri olarak Otuz Yıl) başlıklı kitabında W.J. Schnell, bu teşkilatın içyüzünü ortaya çıkarmaktadır (Grand Rapids: Baker, 1956. Yazarın aynı konuda ikinci bir kitabı da "Into the Light of Christianity" başlığını taşır, 1958). Bununla beraber onlar Yehova Şahitleri câmiasının bir destek olduğunu zikrederler: "İnsanların kendilerini savunmalarını pekiştirmelerine Yehova'nın Şahitlerinin dünya çapındaki cemaatları sayesinde destek elde edilebilir"¹⁶. Bayram yerine kongreler düzenlemeyi prensip haline getiren bu teşkilât, daha 1900'de Siyon'un Tarassut Kulesi Dergisinde bir ilân ile "otel odalarının günde bir dolara tutulabileceği, yemeklerin on beş sentten başlayacağı ve aynı zamanda bu ücretleri vermeye güçleri yetmeyenlere bunların ücretsiz olarak sağlanacağı"nı açıklamıştır¹⁷. 1919 ve 1922'de Cedar Point, Ohio'da diğer iki kongre yapılmış, bunlardan ikincisinde "Birader J.F. Rutherford, 'İlân edin, ilân edin, Kralı ve Krallığı ilân edin' çağrısında bulunmuştur". 1931'de Columbus'dakinde Yehova Şahitleri adı alınmış, 1935'de Washington D.C. de Şahitlerin "büyük kalabalık"a dahil oldukları öğretilmiş, 1943'de cemaatlerde Teokratik okulun düzenleneceği bildirilmiş, 1950'de New York'da bazı yayınlar ve bu arada "Hristiyan Yunanca Mukaddes Yazıların Yeni Dünya Tercümesi" haber verilmiş, 1958'de yine Newyork'da en büyük kongre, iki stadyumda 250.000 kişinin katıldığı Milletlerarası "Tanrısal İrade" kongresi yapılmış, 1961'deki kongrelerde Mukaddes Yazıların Tercümesi sunulmuş, 1968'de "Ebedî Hayata Sevkedilen Hakikat" el kitabı olarak gösterilmiş, 1971'de cemaat hizmetçileri yerine ihtiyar (nazır)ların getirileceği ilan edilmiş, 1973'de 40 ülkede 2,5 milyon kişinin katıldığı tanrısal zafer adı verilen 140 kongre düzenlenmiş ve bunları günümüze doğru diğerleri takip etmiştir¹⁸.

13 M.K.K.D. Yay., 49. Kitap (İst. 1979), 42

14 M.K.K.D. Yay., No: 1 (İst. 1975), 5

15 M.K.K.D. Yay., 20. Kitap (İst. 1977), 7-8

16 M.K.K.D. Yay., 23. Kitap (İst. 1977), 14.

17 M.K.K.D. Yay, 32. Kitap (İst. 1978). 44.

18 A.ge., 45-46.

Bu teşkilâta, kongreler gibi umumi olanları yanında, daha hususi toplantılar yapılır: Cemaat Kitap Tetkiki Top., Umumî Toplantı, İnceleme Serisi Top. Konuşma Yeteneğini Geliştirme Top.¹⁹ Bütün bu yayınlar, kongreler, toplantılar vb. inin maddi finansman kaynağı nedir? Yayınların yerine göre ücretsiz dağıtıldığı, bazı masrafların alınmadığı hatırlanırsa, bu soru ister istemez akla gelmektedir. Öte yandan üyelik, aidat, ondalık bulunmadığı, para toplanmadığı, sadece toplantı salonlarının bakımı için gönüllü teberruların kabul edildiği zikredilmektedir²⁰. Bununla beraber “büyük çapta yardım edilmesi gereken durumlar olabilir”, “cemaat ve ferdlerin önceden hazırladıkları gönüllü yardımlar”, “kendini vakfedenlere maddi yardım” sözleri de vardır²¹. Bunlara “200 den fazla ülkede 2 milyondan fazla sadık tebaası onun hüküm sürme yöntemini gönüllü ve coşkun şekilde bedenlen, zihnen ve maddeten desteklemektedir” cümlesi de ilâve olunabilir²². Ancak bu konuda şu açıklama oldukça önem taşımaktadır: “Sahip olduğumuz imkânlarla göre bu kölenin yerine getirdiği faaliyet için talep edilen masrafları karşılamak bizim için bir imtiyazdır²³. Ayrı bir husus olarak, bir taraftan bütün dünyanın insan kesreti içinde Y. Şahitlerinin azlığı tahlil edilirken, öte yandan her vesile ile Y. Şahitliği adına vaftiz edilenlerin sayısı abartılır. Meselâ bir yerde son beş yılda bütün dünyada 750.000 kişinin vaftiz edildiği²⁴, diğer bir yerde de son bir yılda 113-672 kişi vaftiz edilmiş olup bunun bir önceki yıla oranla yüzde 19. 6 bir artış gösterdiği zikredilir²⁵.

Y. Şahitlerinin metodu, va'zetme ve kitap-broşür dağıtmaktır. Genel merkezin kutsal kitap yorum ve öğretilerini en başta Tanrı'nın Krallığının gelmesi safhasından itibaren ev ev dolaşarak, sokak ve meydanlarda her vesile ile ilân propoğanda ve telkin ederler. Buna “tarla hizmeti” derler. Onlar genel merkezin bir robotu halindedirler. Bir itiraz, fikir hürriyeti, pasif kalmak düşünülemez; körükörüne itaatleri gerekir. Bu bakımdan kendilerini “koyun”, başkalarını “keçi” diye adlandırlar. Dolayısıyla kitap ve broşürlere bile intikal etmiş (daha sonra kaynak verilecek) mahrem ve gizli hususlarla ilgili beyanlar, esas idarecilerin diğer körü körüne tâbi' olanları (koyunları) bazı gayelere göre kullanıp kullanmadıkları, öte yandan böyle faal, aktif cereyanlara us-

19 M.K.K.D. Yay. 38. Kitap (İst. 1978), 41-42.

20 M.K.K.D. Yay., No: I (İst. 1975), 5

21 M.K.K.D. Yay., 43. Kitap (İst. 1979), 43-45.

22 M.K.K.D. Yay. 19. Kitap (İst. 1977), 41.

23 M.K.K.D. Yay. 49 Kitap (İst. 1979), 43.

24 M.K.K.D. Yay. 16 Kitap (İst. 1977), 35.

25 M.K.K.D. Yay. 57. Kitap (İst. 1980), 21.

tahkla sızan şu veya bu çevrenin ajanlarının bu faaliyetleri kanalize etmeleri ihtimalini unutmamanın yerinde olacağını göstermektedir. Tanrı'nın krallığını "fultaym" ilân eden "öncüler" in sayısının devamlı arttığı zikredilir (Ayrıca bir de haftada belirli saat miktarında vaaz eden "neşriyatçılar" vardır): "Dünya çapında ayda ortalama 127.558 kişi bu işe katılmıştır". Artış, 1979'da bir önceki yıla oranla yüzde 10,5 tur. "Bunun bu 'sonun vaktinde' daha büyük işler başarmakta çok katkısı olmuştur. Bu öncülerden bir çoğu dünya çapında iki hafta devam eden Öncü Okulları sayesinde faaliyetlerini geliştirmek üzere bereketlenip bina edilmişlerdir". Ayrıca fultaym "daimî öncülüğe" katılanlar da vardır. "Öncü yardımcılığı"nda da artış olmuştur. "Bu faaliyet de cemaatleri 'daha büyük işlere' isteklendirmeye devam etmektedir"²⁶. 1977'de "Şahitlerin dünya çapındaki faaliyeti 23.000.000 saat azaldıysa da onların insanlara 'Krallığın iyi haberi'ni bildirme hizmetinde direkt olarak 359.258.019 saat sarf etmeleri"²⁷ nin övülecek bir husus olduğunu zikrederler²⁷. Bu belirttiğimiz broşürde ülke ülke Y. Şahitlerinin faaliyetleri rakamlar ile verilmekte ve bu arada "kırktan fazla ülkede Y. nın Şahitleri işlerini ya yasaklar, ya da engeller altında yerine getiriyorlar" denilmektedir (shf. 19). (Bu kabil bilgiler için yıllık çıkarırlar).

Sibirya'da bile faaliyette bulduklarını söyleyen Y. Şahitleri, bir yabancı kaynakda²⁸, 1880-1895'de İngiltere'den sonra en fazla buldukları ülkeler arasında belirtilen Türkiye'de bugüne kadar nasıl bir gelişme göstermişlerdir? Cumhuriyetten önceki dönemlerden beri ülkemizde faaliyetlerini sürdüren Y. Şahitleri²⁹, önceleri Amerika'da Türkçe basılmış kitap ve broşürlerle faaliyette bulunur, dağıtır, konuşmalar-telkinler yaparlarken daha sonraları Türkiye'de de neşriyatlarını basma imkânları bulmuş ve 10.7.1974 de İstanbul'da "Mukaddes Kitap Kursları Derneği" adı altında bir dernek kurmuşlar, bu dernek İçişleri Bakanlığınca onaylanmış, bu konudaki karar 14.5.1975'de ilgililere tebliğ edilmiştir. "İnceleme Serisi" (1-59), bu dernek tarafından çıkarılmıştır.

Y. Şahitlerinde kilise yerine Krallık Salonları, Beytel'ler vardır. Sakrament olarak sadece vaftiz ve Ekmek-Şarap Âyini (evharistiya, ökarist) bulunmakta ise de, bunlardan ikincisine "Anılma Yemeği" derler. Bu câmia, teslise (üçleme) inanmaz. İsa, "tanrılık"ın bir parçası

26 M.K.K.D. Yay. 57. Kitap (İst. 1980), 21-22.

27 M.K.K.D. Yay. -1. Kitap (İst. 1977), 16.

28 H. Davies, A.g.e., 59.

29 Bkz. Doç. (Prof.) Dr. Hikmet Tanyu, Yehova Şahitleri (Ankara 1973), 55, 91-92.

değil, Yehova'nın Oğlu, ondan ayrı, farklı bir şahsiyettir. O, bin yıllık Krallığın tahtına Tanrı tarafından oturtulmuştur. Ahirete, ruh ve cana inanmazlar. Cennet dünyada olacak, bin yıllık krallıktan sonra tanzim edilecek ve insanlar bedenî bir hayat içinde orada ebedî saadete ulaşacak, derler. Haça, tesbihe, heykel ve puta, Noel, Paskalya'ya karşıdırlar.

Bu hareket, bir mezhep mi, tarikat mı, yoksa kendilerinin bazen ifade ettikleri gibi bir din midir? Önce hemen belirtilmelidir ki Y. Şahitleri kendilerinden bahsederken umumiyetle "Hıristiyan" kelimesini kullandıkları gibi, bazen "Yehova'nın Hıristiyan Şahitleri" deyimini kendilerini ifade ederler³⁰. Kendilerini "hakiki Hıristiyan"³¹, diğerlerini de "sahte Hıristiyan"³² olarak nitelendirirler. Hıristiyan âleminin bu kadar mezhebe bölünmesini tenkit ettikleri gibi, kendilerinin de bir mezhep olarak gösterilmesini yanlış bulurlar³³. Onlara göre "bir tek hakiki din" vardır³⁴. Bu noktada onların "din" kavramları üzerinde biraz durmak faydalı olacaktır. Zira "Hıristiyan âleminin dinleri Mukaddes Kitaba sahip oldukları halde..."³⁵, "Katolik dini"³⁶ gibi tabirleriyle ayrı bir dini değil, Hıristiyanlık içindeki mezhepleri kasetmektedirler. Dinler ve mezhepleri bölücü kuvvetler olarak gören³⁷ ve aslında kendilerinden başka hiçbir inanç sistemine hayat hakkı tanımayan Yehova Şahitleri, yine kendilerinin "diğerleri gibi bir din olarak görün" düğlerini ifade ederler³⁸. "Cesur Olun Milenyum Yakındır" başlıklı bir broşürlerinin iç kapağında Yehova Şahitliğinin "Türkiye'de resmen tanınmış bir din" olduğu yazılıdır (İst. 1981). Hz. İsa'yı odak edinen Hıristiyan kutsal kitabına dayanan, sakramentlerden iki tanesini (vaftiz, evharistiya-Hatıra Yemeği-) tatbik eden ve her vesile ile kendisini Hıristiyan olarak nitelendiren bir hareketin ayrı bir din olamayacağı açıktır (hem de "hakiki Hıristiyan" derler kendilerine). Hernekadar Hıristiyan âleminde çıkan ve bu kabil hareketleri konu edinen kitaplarda bu grup, bazı inançları ve tutumları dolayısıyla, Hıristiyanlıktan sapmış bir topluluk olarak gösterilmekte ise de ayrı bir din konu değildir. Daha sonra üzerinde durulacak kabbalist-sırrı-kapalı... yönleri dolayısıyla bu hareket, tam bir tarikat aktivitesi ve manzarası arz etmektedir. T. Ermeni Pat-

30 G.O.D.H., 96, 117, 121.

31 T.Y.S., 320.

32 E.H.S.H., 123.

33 A.H.O. 221

34 E.H.S.H., 122, 139.,

35 Tanrıya Uyanlar olun, (Ank. 1975), 4.

36 M.K.K.D. Yay. 51. Kitap (İst. 1979), 5.

37 G.O.D.H., 173.

rikhanesinin bir hey'ete hazırlattığı "Gerçeği Bilelim" başlıklı kitapta da Y. Şahitliği bir tarikat olarak nitelendirilmektedir (shf. 4). Böyle bir değerlendirme pek yanlış da olmayacaktır. Çünkü hiçbir Hıristiyan mezhep veya tarikat Tanrı için Yehova adını kullanmadığı halde onların bu adı almaları, diğer Hıristiyanları ve ruhanileri çok ağır bir dille suçlamaları, Hıristiyan âlemini "İrtidat etmiş" görmeleri³⁹, Hr. Kutsal Kitabındaki birçok tabir ve ifadeleri kendileriyle yorumlamaları ve buna inanmaya herkesi mecbur tutmaları, hayal ve ütöpinin de sınırlarını zorlayan aşırı te'vil ve yorumlara girişip bunlarla mensuplarının zihinlerini şartlandırmaları ve onları bir dinî robot-militan haline getirmeleri, millet-devlet-ülke meselelerinin önüne kendi doktrinlerini koyup askerlik yaptırmamak, bayrağa saygı göstermemek, millî sınır tanımamak, millet vakıasına, millî meselelere alâkasız kalmak şurada dursun karşı çıkmak gibi bir tutum takip etmeleri... göz önünde bulundurulursa, öte yandan biraderli-hemşireli bir kardeşlik-müşâreket manzarası, mahrem-sırri-kapanı hususlar da hatırlanırsa, böyle bir hükmün mesnetsiz kalmayacağı ortaya çıkmış olur.

II. Yehova Şahitleri ve Hıristiyan Kutsal Kitabı:

Y. Şahitleri, Hıristiyan kutsal Kitabını üç başkan ve daha sonra merkez büronun yorumladığı şekilde öğrenirler ve öylece kalıplaşmış bilgilere ulaşırlar. Kendileri ayrıca araştırma, daha doğrusu müstakil araştırma yapamazlar. Câmîayı idare edenler ise kendi mukaddes kitap anlayışlarını şöyle ifade ederler: "Genellikle Yehova'nın Hıristiyan Şahitleri, 'diğerleri gibi bir din' olarak görünür, fakat sık sık muhafazakâr, yani 'mukaddes kitap üzerinde sadece lafzî yorum yapanlar' olarak sınıflandırılırlar. Bununla beraber çoğu zaman şahitlerin lehinde onların Katolik, Protestan, Yahudi ve diğer insanlarla, 'inançları hakkında konuşmakta' başkalarından daha faal, daha gayretli oldukları kabul ediliyor. Va'zetme şekilleri gerçekten bir farklılık gösterir. Fakat asıl büyük fark, Yehova'nın Hıristiyan Şahitlerinin inanç ve öğretilerindedir. Y.'nin Şahitleri tüm Mukaddes Kitabı... Tanrı'nın Sözü olarak kabul ederler. Fakat onlar, hakkında söylenenin aksine, muhafazakâr değildirler. Mukaddes Kitapta her şeyin harfî şekilde anlaşılması gerektiğine inanmazlar. Onlar mantığa uygun, dengeli ve mukaddes yazılar açısından da doğru olan şu görüşü kabul ederler: Mukaddes Kitapta, meselâ Hıristiyan'ın hayatına hakim olan kanunlar gibi sözlük manasıyla anlaşılması gereken

38 M.K.K.D. Yay. No: I (İst. 1975), 2.

39 M.K.K.D. Yay. 51. Kitap (İst. 1979), 21.

ifadeler bulunduğu gibi, Kitabın büyük bir kısmında sembolik, mecazi ifadeler de bulunmaktadır⁴⁰. Bu anlatımın dipnotunda da şöyle denilmektedir: “Protestanlar arasında bulunan bu tür mezhepler, Mukaddes Kitaptaki bütün yazıları sözlük anlamlarına göre anlayıp sözlerden hiçbir sembolik anlam çıkarmazlar⁴¹. Y. Şahitlerine göre İsa’nın meselleri, Mukaddes Kitaptaki peygamberlikler çok defa semboliktir. Açık ifadelerden ya da herhangi bir bölümün öncesine sonrasına bakılarak hangi ifadelerin lafzî ve hangisinin sembolik olduğu anlaşılabilir.⁴² Y. Şahitlerini diğer Hıristiyanlardan ayıran, bu yorum tarzlarıdır. Kendilerine mahsus Mukaddes Kitap tercümesine 200 den fazla Yehova adı katmışlardır. Kendi yorum ve görüşleri, sadece 1917–1928 yılları arasında 148 noktada değişiklik getirmiştir. Bu yorumlar, İncil tefsirlerine de uymamakta, tamamen kendilerine has bir anlayış çerçevesinde kalmaktadır.

Niçin böyle bir yola başvuruyorlar? Hıristiyanlığa yeni bir ümit, hamle getirmek için mi? (“Tanrı’nın Krallığı, insanlığın yegâne ümididir”)⁴³ Ümit istismarı ile bazı gayelere ulaşmak için mi? Gerçekten buna inandıklarından mı? Çeşitli ülkelerde cemaatlar oluşturup onları kendi milletlerine karşı pasifize ederek dünya çapında bazı siyasi, dinî sonuçlar elde etmek için mi?...

Birçok adlar altında varlıklarını sürdürdükten sonra “Yehova Şahidi” deyimini bir Eski Ahid ifadesinden çıkardılar: İşaya 43: 10 da “Yehova, siz benim şahitlerimsiniz dedi” cümlesinden. Kendilerini orada zikredilen kişiler, olarak görmektedirler: “Yehova onlardan bir topluluk veya grup olarak ‘seçtiğim kulum’ diye bahseder. Onlar, Yehova’nın meydan okuduğu birçok tanrıları olan milletlerle ve millî gruplarla tezat halindedirler. Yehova’nın Şahitleri, onun kendi hizmetçisi, kendi seçtiği millettir. Bu milletin Onun birleşik şahitleri olabilmesi için Yehova onu kendi hizmetçi sınıfı yapmıştır. Bunun amacı, onların Kendisini tanımaları, Kendisini bilip inanmaları, dolayısıyla kendisinin ebede kadar yaşayan tek Tanrı olduğunu anlamalarıdır. Böylece dünyanın bütün putperest milletleri önünde onun şahitleri olarak hizmet etmeleri için hazırbkhlı olmaları mümkün olmuştur⁴⁴. Kendilerine “Tanrının kavmi” derler. Bütün milletlere mensup insanlar, onlara göre, yeryüzünde seçilmiş

40 M.K.K.D. Yay. No: I, (İst. 1975), 2.

41 A.g.e., 2.

42 A.g.e., 3.

43 H.S.C.H.K., 193.

44 G.O.D.H., 21.

olanların mütebakisini teşkil eden *Mesih'in ruhi kardeşlerinin* birine iyilik yapmayı reddederler⁴⁵. Onlar, “*sembolik koyunlar*” olan “*Yehova'nın vakfolmuş ve vaftiz edilmiş şahitleridir*”⁴⁶. Eski Ahid ifadelerini hep kendilerine mâletmelerinin başka bir misâli, İşaya 61: 4-6 daki “*Tanrı'nın hizmetçileri*” deyimini “*Tanrı'nın âmme hizmetçileri*” şeklinde kendileri için kullanmalarıdır⁴⁷. Bu son zikredilen kaynakta aynı “*Tanrı'nın hizmetçileri*” deyimini (bu defa Allah kelimesi kullanılarak) İşaya 61: 4 deki “*Milletlerin servetini yiyeceksiniz*”, “*iki kat mülk edinecekler*” cümlelerinin de üstüne basa basa tekrar kullanılmaktadır⁴⁸. Bu zikredilenler ve benzeri Eski Ahid ifadelerinin değerlendirilişini, Hıristiyan Kutsal Kitabının bu bölümünün aslında Yahudilerle müşterek bir kutsallık taşıdığını bildikleri halde, onlara bırakmama samimiyeti nereden kaynaklanmaktadır?

Hr. Kutsal Kitabının her iki bölümündeki (Eski Ahid-Yeni Ahid) tutarsızlıklar, çelişkiler, gerçeğe uymayan ifadeler, umumiyetle Hr. âlemi tarafından da anlaşılmış bulunmakta ve Y. Şahitleri bu sebeple çeşitli mezhep mensuplarının zikri geçen hususları açıklamalarını şiddetle kınamakta, ilmi tesbitlere karşı kendi te'villerinde direnmektedirler. Öte yandan ele geçmemiş bir Q İncilinin (Ârâmca) mevcudiyeti (İncil yazarı Luka'nın bir kabullenişe göre Markos ile bu Q İncilinden, diğerine göre Matta ile Q İncilinden faydalandığı) inkâr edilemezken, bunu bilmezden gelip, sanki ilk İncil elde imiş gibi esas gayelerini kutsal kitap ifadelerine sarmak istemekte, bu arada Eski ve Yeni Ahiddeki gelişmeleri te'vil etmeye çalışmaktadırlar⁴⁹. *Ana gayeleri kendi yorumlarını Allah'a mâledip dinî konuları istismar etmektir.* Onların Mukaddes Kitapları konusunda diğer Hr. çevrelerin tutumlarını tenkitlerinden bir misâl şudur: “*Hr. âleminde gün geçtikçe daha çok ruhani, Mukaddes Kitaba Tanrı'nın ilham edilmiş sözü olarak iman etmediklerini açıkça belirtiyorlar*”⁵⁰. Aynı kaynakta “*Hr. âleminin en büyük dini (mezhebi)*” olduğunu belirttikleri Katolik çevrelerinde pek makbul “*New Catholic Encyclopaedia*”nın aslında Mukaddes Kitabın ilham edilmiş olduğunu iddia etmesine rağmen, “*Çağdaş bilim ve tarih yönünden ele alındıkları zaman birçok Mukaddes Kitap ifadelerinin doğru olmadıkları âşikârdır*” cümlesine de yer verdiğini tenkit etmek yanında Baptist, Mormon,

45 T.Y.S., 322.

46 A.g.e., 323.

47 M.K.K.D. Yay., 51. Kitap (İst. 1979), 11-12.

48 A.g.e., 22.

49 M.K.K.D. Yay., 34. Kitap (İst. 1978), 38-41.

50 H.S.G.H.K., 30.

Episkopal Kilisesi mensuplarının yaptıkları Muk. Kitap çalışmaları ile ilgili neşriyatlarında da böyle fikirler ileri sürdüklerini zikrediyorlar⁵¹. Diğer Hristiyan çevreler kutsal kitaplarına böyle bakarken onların kesinkes yorumlara girmeleri, dünyadaki bütün gelişmeleri, zoraki de olsa, kutsal kitaplarının bir ifadesine bağlamaya çalışmaları, bunu diğer Hristiyanlara, diğer din mensuplarına benimsetmeye çalışmaları, bir tarikat mutaassıplığı değilse, bir ört niyeti akla getirmektedir.

Y. Şahitlerinin umumiyetle kullandıkları dinî metinlerden biri, Yuhanna'ya nisbet edilen "Vahiy"dir. Vahiy, zaten Kitab-ı Mukaddes'in rüya, teşbih, mecazî ifaadelerle dolu bir bölümüdür. İncillerin mistiği Yuhanna İncili, mektuplar ve diğer yazıların mistik ve mecazî Vahiy'dir. Bunu kendileri de şöyle ifade ederler: "Yuhana'ya verilmiş olan Vahiy, anlatımı mecazî ifadelerle yapılan bir kitaptır"⁵². Görüldüğü gibi onlar da Vahiy bölümünün bu hususiyetinin farkındadırlar. Ancak daha önce belirtildiği gibi, metnin mecazîliği onlar için matlup olan bir keyfiyettir. Niçin böyle muğlak, müteşabih ifadeier ararlar, şimdilik bunun üzerinde durmayacağız. Bununla beraber Vahiy'le ilgili diğer bir cümlelerini bu noktada hatırlamakda fayda vardır: "Onlar Mukaddes yazıların Vahiy veya Apokalips kitabının büyük bir kısmının birçok sembolik veya mecazî ifadelerle tasvir edici bir dilde yazılmış olduğu gerçeğini gözönünde bulundurmuyorlardı"⁵³. Kendileri, böyle demelerine rağmen, "Yeryüzündeki bütün siyasal rejimlere karşı" tutumlarını Vahiy 18: 1-24; 19: II den 20: 3'e kadarki kısma dayandırmaktadırlar!

Bu hareket önce bir Mukaddes Kitap tetkik topluluğu olarak çıkmış, fakat sonra başta şahsiyeti şaibeli Russell (mahkeme önünde üvey kızına tecavüz ettiğini itiraf eden, Yunanca bildiğini yeminle ifade edip yine mahkemede Yunanca bir İncil'in bir satırını bile okuyamayıp mahkeme kayıtlarına yalan yere yemin eden bir kimse olarak geçen, mu'cizeli buğday satmaya kalkışıp aynı şekilde hacil duruma düşen... bir kimse)⁵⁴, takipçileri tarafından başka gayelere yöneltmiştir. Bu, ilmî bir hareket değildir. Diğer Hr. ilmî çevreleri, Yunanca, İbranca, Ârâmca kutsal kitap metinlerine bağlı olarak ilmî usuller çerçevesinde onların iddialarını çürütmelerine karşı hiç oralı olmamakta, fazlası karşı tarafı Mukaddes Kitaplarına saygısızlıkla suçlamaktadırlar⁵⁵. Öte yandan bu

51 A.g.e., 36.

52 T.Y.S., 313

53 Dürüst Olmanın Nedenleri (Ank. 1975), 21.

54 Russell'in şahsiyeti ve bu zikredilenler hakkında geniş bilgi için bkz. H. Davies, a.g.e., 59; W.R. Martin, a.g.e., 15-24.

55 Bkz. W.R. Martin, 11.

teşkilâtın bu kadar büyük iddialarına rağmen Yunanca-İbranca alanında Hr. Muk. Kitabı tetkikinde herkesçe otorite kabul edilen bir tane şahsiyete bile sahip olmadığı, Yahve'nin adına-kendileri galat Yehova'yı kullanıyorlar-konuşan sahte bir kehanet müessesesi teşkil ettiği zikredilmektedir⁵⁶.

Y. Şahitleri için ilmi Muk. Kitap tetkiki esas değildir. Onlar kendileri için önemli olanı şöyle açıklarlar: “*Bütün Mukaddes Kitapta bir tek hâkim fikir, bahis veya mevzu vardır ve onu birbirine bağlar. Bu nedir? Allah'ın Krallığı, bütün evrenin en iyi hükümeti ve beşeriyetin nimeti için ebediyen devam edecek olan tek hükümet*”⁵⁷. İnsanlığın tarihçesi “Âdem'den itibaren 6.000 sene”dir. Peki “son” ne zaman? Dinî delilleri 1914. Bunu Daniel'in rüyasına ve Vahiy'deki bazı anlatımlara dayandırır-lar⁵⁸. Yehova, “son”un ne zaman olacağını önceden biliyordu: “*Yazılı kayıttan kendisinin başlangıçtan beyan etmiş olduğu bu son işleri yapmak için O'nun iş başında bulunduğunu anlayış gözlerimizle görebiliriz. Onun Mesihinin krallığı gökde doğmuştur. Armagedon 'her şeye kadir olan Allah'ın büyük gününün cengi' durdurulamaz surette yaklaşmaktadır (Vahiy 12: 1-10; 16: 13-16) İhya edilmiş 'Davud'un haymesi'ndeki Oğlu İsa Mesih'in bin yıllık hükümdarlığı, sıkıntı içinde bulunan beşeriyetin kurtuluşu ve mübareklenmesi için gitgide yaklaşıyor*”⁵⁹. Son'u bilebilmek konusunda, “*İsa, gayet tabii Son'un geleceği tam gün ve saati yalnız semavi Babasının bildiğini belirtti (Matta 24: 36)*”⁶⁰ denilmektedir. Matta İncilinde Son'u ne meleklerin, ne de Oğulun bilemeyeceği, yalnız Baba'nın bilebileceği zikredildiğine göre (24: 36), Yehova Şahitleri, Hz. İsa'nın bilemeyeceği bir konuyu bilebilme iddiasındadırlar. Y. Şahitleri, “*şeyler sisteminin hitamı*”nı Matta İncili'nin şu açıklamasına bağlar-lar: “*Millet millete karşı, ülke ülkeye karşı kalkacak, yer yer kıtlıklar, zelzeleler olacak*” (24:7). Bu durumun harfiyyen 1914'e uyduğu kanaatındadırlar. “*Dünyevi hükümetlere kudret veren İblis Şeytan, yani 'ejder' olduğu ve hükümetlerin onun yönetimi altında hareket ettikleri*”ni ifade eder ve bunu Eski ve Yeni Ahid'e (Daniel 8:20, Vahiy 13: 2, Luka 4:5-8) dayandırır-lar⁶¹. Matta'da “*Bu şeyler oluncaya kadar bu nesil geçmeyecektir*” (24:34) denilmesi üzerinde durulup “*Muk. Kitaba göre bir nesil süresi takriben 70 veya 80 yıl olduğundan (Mezmunur 90:10)*”, “*kalan vakit*

56 R.A. Morey, A.g.e., 14-16

57 Bütün milletler Allahın Krallığı Altında Birleşince, 10.

58 H.S.G.H.K., 80-82.

59 T.Y.S., 367.

60 T.N.K.M.E., 48.

61 E.H.S.H., 98.

gerçekten çok kısadır” diye iddiada bulunuluyor ve bunun “kesin” olduğu da ilâve ediliyor⁶². Aynı bir yerde de bu inanç şöyle dile getiriliyor: “Bu Tanrı Yehova, yirminci yüzyılın dünya sahnesinde bulunan bütün milletler hakkındaki düşüncelerini bildirdi. Onun bu düşüncelerinin bizim zamanımızda yerine getirildiğini şimdiki nesle ait olan bizler muhakkak göreceğiz. Tanrı, bu özel kararını bize açıklamıştır”⁶³. Yehova Şahitlerinin vaaz faaliyeti, bu çerçeve içinde Hıristiyan Kutsal Kitabının şu cümlesine dayandırılır: “Krallığın bu haberi bütün milletlere bir şahadet maksadiyle bütün meskun yerde va’zedilecektir ve son o zaman gelecektir” (Matta 24:14, 28:19). Ashında Hıristiyanlıkta yukarıda verilen Muk. Kitap ifadeleri en başından itibaren merak konusu olmuş, ilk yüzyıllar hep bu “yakın” “son” a göre yaşanmıştır. Böyle muğlak, şu veya bu tarafa çekmeye elverişli bir konuyu çıkış noktası alan bu hareket, daha sonra da belirtileceği gibi, kabhâlist-hurûfî bir tarzda 1914 tarihini ortaya atmaktadır. Yine mecazî bir Muk. Kitap anlatımında geçen “canavar”ı teşhis edip adını 666 rakamına bağlamaktadırlar⁶⁴. Görüldüğü gibi ilmî bir Muk. Kitap incelemesi-öyle gösterilmek istense de-esas değildir; arkasına sığınacak mecazî, sembolik, muğlak ifadeler bulup bunları bazı gayelerle kullanmak Y. Şahitlerinin metotlarıdır. Böyle hareketlerin arkasından milletlerarası bazı güçler, gizli dernekler, cereyanlar çıkabilir. En azından ajanlar, istihbarat elemanları, misyon temsilcileri, dünya hakimiyetine oynayan çevreler, bölücü-yıkıcı teşkilâtlar böyle vasatları pek severler. Bu noktada onların diğer Hıristiyan topluluklarına karşı tutumları ve diğer Hıristiyanların onlara bakışı, bu konuda yazılmış çok sayıda kitap ve makalenin mevcudiyeti unutulmamalıdır. Bunlardan birisinde şöyle denilmektedir: “İsa Mesih’in ikinci gelişi olayının tarihi Kutsal Kitaba göre saklı olduğu halde Y. Şahitlerinin kendilerine peygamberlik süsü verip zaten onun ikinci gelişinin vuku bulduğunu söylemelerinden yanlış öğreti doğuyor”⁶⁵. Yine aynı kaynak, bir Muk. Kitap anlatımına dayanarak ve Y. Şahitlerinin yalancılığını ortaya çıkararak konuyu tahlil ederken, Matta İncilinden şu cümleleri alıyor: “Sakın, kimse sizi saptırmasın, çünkü birçokları ‘Mesih benim’ diye benim ismimle gelip birçoklarını saptıracaklar... O zaman eğer bir kimse size, işte Mesih şurada, yahut burada derse inanmayın... İşte size önceden söyledim, eğer size işte çöldedir deseler de çıkmayın, işte iç odalardadır, deseler de inanmayın. Çünkü şimşegin şarkda çıkıp garpta dahi görüldüğü gibi, insanoğlunun gelişi de böyle olacaktır” (24:4, 23:27).

62 T.K.N.M.E., 37-39, 43.

63 C.O.D.H., 32.

64 M.K.K.D. Yay. 20. Kitap (İst. 1977), 30.

65 Gerçeği Bilelim, 77.

Yukarıda Y. Şahitlerinin, daha başka gayeler gütmekle beraber, Mr. Muk. Kitabının arkasına sığınmış gizli bir teşkilâtı kamufle eden bir vechesi bulunup bulunmadığı hususuna temas edildi. Söz buraya gelmişken, bu hareketin Yehova adını kullanması, ehreti dünyada görmesi, "Mesih" ideali, kabbalist-rakamlı yorumları... ve aşağıda gösterilecek bazı ifadeleri, Yahudi-Siyonist etkisi konusunda şüpheler uyandırdığı hatırlatılmaktadır. Kendileri de yöneltilen bu ithamlara karşı cevap bulmak zorunda kalmışlardır⁶⁶. Maddelere geçmeden, dikkat çeken bir husus olarak, İsrail'de Y. Şahitlerinin faaliyetinin diğer ülkelere nazaran yok denecek kadar az olması, yıllık ve bültenlerinden bu durumun anlaşılabilmesinin ileri sürülmesi burada belirtilmelidir.

a. Yehova Şahitlerine ait "*Gelmekte olan Dünya Hükümeti-Tanrının Krallığı*" başlıklı kitapta: "*kavmi İsrail*"⁶⁷, "*bu milleti yaratan tanrı*"⁶⁸, "*İsanın da bir Yahudi ve İsraili olarak doğduğu*"⁶⁹, "*Yehova'nın bir şahidi olduğu*"⁷⁰

b. "*kavmi İsrail'in tanrısı Yehova*"⁷¹.

c. "*İbranilerin tanrıları Yehova*"⁷².

d. "Bütün bunlar, zaman ve devirlerin çok önemli olaylarla değişeceğinin, ayrıca dünya hükümdarlığı için bir hanedan yerine bir başkasının, hattâ *farklı bir ırkın* getirileceğinin ve *şimdiki insan neslinin hemen önünde olan dünya kudretiyle ilgili tüm insanlık tarihindeki en büyük değişikliğin de gözönünde tutulmasını* gerektiriyordu"⁷³.

e. "Yehova'nın evrensel egemenliği uzun bir zaman boyunca yer yüzünde temsil edildi. Nasıl? Nerede? Ne zaman? Kendisinin *seçilmiş kavmi İsrailin* on iki sıptı üzerinde kurduğu krallığı tarafından"⁷⁴, "*Yehova sanki İsrail'in başkenti Yeruşalem'de hüküm sürmeye başladı. İsrail kralının Yehova'nın tahtında oturduğu* söylendi", "*Kral Davud Yehova'yı semavi kral, İsrail'in gerçek hükümdarı* olarak tekrar ve tekrar kabul etti"⁷⁵, "*Öyleyse Davud ile kraliyet zürriyetinin 'Yehovanın*

66 M.K.K.D. Yay., No: I (İst. 1975), 4.

67 G.O.D.H., 25, 35.

68 A.g.e., 25.

69 A.g.e., 27.

70 A.g.e., 27.

71 A.g.e., 35.

72 A.g.e., 39.

73 A.g.e., 40.

74 A.g.e., 84.

75 A.g.e., 84.

tahtı' üzerinde oturdukları zaman boyunca merkezi Yerusaleml'de olan krallığın, Yehova'nın yerimizle ilgili Evrensel Egemenliğini temsil ettiği kesinlikle söylenebilir"⁷⁶.

f. "Davud evinin teokratik krallığı"⁷⁷, "O zamandan itibaren Davud'un ailesinin krallığı altındaki eski Yerusaleml'in temsil ettiği kraliyet hükümeti artık putperest dünya kudretleri tarafından çiğnenmeyecekti. Bu hükümet onları çiğneyecekti"⁷⁸.

g. İsrail Cumhuriyetinin kuruluşundan bahisle "Mayıs 1948 de Araplarla Yahudilerin savaşından sonra İsrail Cumhuriyeti kuruldu. Mümtaz bir kişi sayılan Chaim Weizman, ilk cumhurbaşkanı oldu, fakat Davudi kral olmadı. Tanrının başvekili olmak için yeterli değildi"⁷⁹.

h. "Bu zamanlar boyunca Yahudi olmayan milletlerin Tanrının Davudi krallığının müdahalesini görmeksizin yeryüzüne hakim olmalarına izin verildi"⁸⁰, "Milletlerin zamanlarının sona erdiği M.S. 1914 de Davud'un kraliyet varisi, Krallık hükümdarlığı için Tanrı'ya hakkıyla başvurabilirdi"⁸¹. "Gelecek dünya hükümetinde Tanrının Başvekilinin yanında başka kişiler de bulunacaktır... Yüce olanın mukaddeslerinin kavımı doğal sünnetli Yahudiler veya İsrail milleti miydi? İbrahim, İshak ve Yakub'un tabii soyu olan İsrailin on iki sıptı Mesihin süresiz hükümdarlığı boyunca en yüksek mevkiye sahip kavim mi olacak ve putperest milletler onlara dünya hükümdarları olarak tabi olacaklar mı?"⁸², "İsa'nın beraberindekiler hangi milletten ve ırktandırlar?"⁸³.

i. "İçten İsraili", "İçten Yahudi olan Yahudidir", "İsa Mesih ile hissedar olanların ruhi yönden İsraili olmaları", "Tanrı, Mesih'in vakfolmuş, vaftiz edilmiş şakirtleri olan hem bedeni Yahudileri, hem Yahudi olmayanları dünya hükümdarlığına Mesih ile hissedar olmaları için seçerek ruhuyla tevliit eder. Onların tümü ruhi İsraili olurlar"⁸⁴.

j. "Bugün Yahudi olmayan milletlere ait insanlar, bedenlen sünnetli İsraililerin hiçbir dünya hükümdarlığının yönetimi altına girmeyeceklerdir. Bunun yerine, bedeni Yahudiler dahil olmak üzere bütün milletler

76 A.g.e., 85.

77 A.g.e., 86.

78 A.g.e., 88.

79 A.g.e., 90.

80 A.g.e., 103.

81 A.g.e., 103.

82 A.g.e., 106.

83 A.g.e., 111.

84 A.g.e., 112.

*yakında Tanrı'nın tayin ettiği zamanda Kral İsa Mesih ile birlikte ruhi İsrail'in gökdeki on iki siptinin dünya hükümdarlığı altına gireceklerdir*⁸⁵

k. "144.000 ruhi İsraili" "İsa Mesih ile kral olarak hüküm sürmek üzere seçilen 144.000 ruhi İsraili"⁸⁶.

l. "Tanrının teşkilatlanmış kavmi"⁸⁷ -kendileri için-

m. "milliyetçi Yahudiler"⁸⁸.

n. "Hıristiyan ruhi İsrail milleti"⁸⁹.

o. "Şimdi ruhi Yakub veya İsrail'in mütebakisinin yeryüzüne hayat veren ürünle doldurup meyve verdiğini gösterme günüdür"⁹⁰.

p. "rûhî Yahudiler", "Tanrının kavmi"⁹¹. -kendileri için-

r. "Fakat acaba Yehova kavmini savunmaya devam edecek mi?"⁹².

s. "İsrail ile ilişkilerinde Yehova daima sadık kalmıştı. Kendisi hiçbir zaman sevgisini başka kavimlere vermemiş ve onlarla hiçbir ilişki kurmamıştır"⁹³.

ş. "Dinsel bir harabe haline gelen Yehova'nun tapınma merkezi Sion ya da Yeruşalim'in..."⁹⁴.

t. "Hıristiyan İsrail'in tümünü oluşturan Mesih'in meshedilmiş şakirtleri"⁹⁵.

u. "Yehova, şimdi yeni doğmuş olan 'mukaddes millete', yani ruhi İsraille karşı 'koca olarak sahibi' olma durumuna girmişti"⁹⁶.

Yukarıda bazı örnekleri verilen ifadelerden de anlaşılacağı üzere, diğer Hıristiyanların, Meryem'e iftira atmaları dolayısıyla ve Hz. İsa'yı çarmıha gerdiklerine inandıkları için, Yahudilerden bu kadar candan bahsetmemelerine rağmen, Yehova Şahitleri bu konuda bir istisna teşkil etmektedirler. İsrail'den ve Yahudilerden "Tanrının kavmi" diye

85 A.g.e., 113.

86 A.g.e., 116.

87 H.S.G.H.K., 209

88 Muk. Kitabın Kur Yapmakla İlgili Görüşü, 21.

89 M.K.K.D. Yay, 44. Kitap (İst. 1979), 17.

90 A.g.e., 26.

91 M.K.K.D. Yay., 57. Kitap (İst. 1980), 29.

92 A.g.e., 32.

93 M.K.K.D. Yay., 36. Kitap (İst. 1978), 18.

94 M.K.K.D. Yay., 51. Kitap (İst. 1979) 15.

95 A.g.e., 23.

96 M.K.K.D. Yay., 32. Kitap (İst. 1978), 23.

bahsettikleri gibi, bu deyimî kendileri için de kullanmaktadırlar (Yehova Şahidi deyimini onlardan bazı meşhur dinî şahıslar için kullandıkları gibi). Bu konuda ülkemizde neşredilmiş bir ilmî eserde şu satırlar yer almaktadır: “Yehova Şahitleri, kitap, dergi ve broşürlerinde İsrail’i, Yahudiliği överek onun yedili şamdanını (menora) tekrar tekrar resimleriyle ele alması ve bu *Siyon* adını teşkilâtın ve derginin ilk günlerinde başlık olarak kullanması ve sık sık kapak arkalarında renkli İsrail haritaları vermesi ve İsrail’i tarih ve ülkesiyle övmeye ve ona saygılı davranmaya sevk etmesi, *Yehova Şahitleri merkez teşkilâtının arkasında Yahudi desteği, etkisi ve mâlî yardımı olduğuna dair şüpheler uyandırmıştır...* Yehova Şahitlerinin yıllığında başkan yardımcılarının İsrail’i Arap memleketlerinin yenilgisinden sonra ziyareti ve İsrail’in muzaffer durumu sonucunu övmesi, üzerinde ibretle düşünülmesini gerektiriyor⁹⁷. Aynı eserin bir başka yerinde de şöyle denilmektedir: “*İsrail’de geniş bir Yehova Şahitliği faaliyetine girişilmiyor ve Yahudiler arasında savaş aleyhdarlığı, bayrak, millî marş, vatan, millet, devlet, askerlik, harp sanayii.. vb. düşmanlığı yapmaktan kaçınıyorlar; bu nokta dikkatle ele alınması gereken bir husustur. Yehova Şahitlerinin 1968 yıllığında yalnız 126 Yehova Şahidi misyonu kaydediliyor*”⁹⁸.

III. Yehova Şahitlerinin “Son” Hakkındaki İnançları:

a. “*Milletlerin zamanlarının sonu bizim XX. Yüzyulumuzda gelmiştir*”⁹⁹.

b. “*M.S. 1914 yılı lânetli ve aynı zamanda mübarek bir yıldır: ‘Lanetli’ idi, çünkü I. Dünya Savaşı patlak verdi ve bununla günümüze kadar giderek kötüleşen bir Şiddet Çağı başladı. ‘Mübarek’ idi, çünkü insan gözünün göremediği kutsal göklerde, göğün ve yerin Yaratıcısı, insanın sürekli sulhu için, çabşan kudretli bir hükümet meydana getirdi. Tanrının bütün milletlere gönderilen ‘elçiler’inin onlarca yıl önceden ilân ettikleri gibi, putperest dünya kudretlerinin Tanrı’nın Krallığının müdahalesini görmeksizin sürdürdükleri dünya hakimiyeti için tayin edilen ‘Milletlerin Zamanları’ sona erdi. (II. Korintoslulara 5:20, Efesoslulara 6:19). Milletler bu gerçeği kabul etmeyi redderek siyasal dünya hakimiyetini sürdürmek için bir dünya savaşında çarpıştılar. Bununla beraber tam zamanında putperest dünya hakimiyetinin ‘yedi vakit’inin (2520 yılın) sona erdiği M.S. 1914’te Tanrı semavi hükümetini meydana*

97 Tanyu, A.g.e., 29.

98 A.g.e., 81.

99 G.O.D.H., 57.

getirdi ve bu hükümet, Tanrının 'ayaklarına basamak' olan yerde haksız olarak bulunup savaşılan Milletlerin varlığına yakında tam bir son verecektir (Daniel 2:44; 4: 16, 23, 32; Luka 21:24; Mezmur 2:1-9). Bu semavi krallıkta Tanrının dünya hükümeti için olan Başvekili hüküm sürmektedir. Kendisi Tanrının, bütün bu düşmanlık eden Milletleri, ebediyen yok etmesi için ayakları altına koyması zamanını beklemektedir (Mezmur 110:1-6; İbraniler 10:12, 13). Ondan sonra daimî sulh, bir gök kuşağı gibi yeri güzelleştirecektir¹⁰⁰.

c. "Bugün eldeki bütün deliller, Günleri Eski olan'ın Davudi Varis'e 'hak'kı olan Mesîhî krallığı Milletlerin zamanlarının sona erdiği 1914'te verdiğini gösterir"¹⁰¹.

d. İsa, görünmeden gelecektir¹⁰². "İnsanoğlu İsa Mesih, zaten gökde tahta oturtulmuştur. M.S. 1914'te Mesîhî kral olarak tahta geçirilmiştir ve pek yakında Tanrının düşmanlarına karşı hükümlerini infaz ettiğinde bütün beşeriyet, onun kudretini ve büyük izzetini görmek zorunda kalacaklardır. Bu vakit geldiğinde, o zamana kadar kendilerini tahta geçirilmiş krala vefakâr tebaalar olarak tâbi' kılmamış olanlar çok dövünecekler"¹⁰³. İsa'nın gelişi ile ilgili "alâmet" mevcuttur. "Bugün yeryüzündeki bütün insanların görebilmesi için alâmetin birçok hususiyeti açıkça meydana çıkmış bulunmaktadır. İdrak gözleriyle 'İnsanoğlunur gökün bulutları üzerinde kudretle ve büyük izzetle geldiğini' görebilirler"¹⁰⁴. "Mesih'in semavi krallığına seçilmiş olan muakkiplerini tıpkı İsa gibi görünmeyen melekler toplamakta olup İsa'nın hemvarisleri olmak üzere seçilmiş 144.000 kişiden günümüzde ancak bir mütebaki mevcuttur; raporlara göre, onlardan halen yeryüzünde yaşayanlar 12.000 kişiden azdır"¹⁰⁵. Buntar, "hakiki Hristiyanlardan müteşekkil bir sınıf"tır. Bu sınıf, "Mesih'in emri altındaki melekler tarafından 1919 yılından beri teokratik bir teşkilât içine toplanmış olan bütün 'seçilmiş olanlar'dan müteşekkil olmalıdır"¹⁰⁶. "Milletlerin zamanlarının sonu olan 1914' te 'izzetlendirilmiş İsanın' kraliyet izzetindeki huzuru kendisinin ruhî bir şahıs olarak bizzat yeryüzünde bulunmasını gerektirmez. Kendisi semavi tahtından dikkatini yeryüzüne tevcih edip kudretini yeryüzüne doğru yöneltebilir

100 A.g.e., 89-90.

101 A.g.e., 104.

102 T.Y.S., 310-313.

103 A.g.e., 315.

104 A.g.e., 317.

105 A.g.e., 318.

106 A.g.e., 320

ve dikkatini verdiği bütün milletlerdeki *insanları ayırma faaliyetinde* meleklerini yönetebilir"¹⁰⁷.

e. "Bütün samimi erkek ve kadınlar evrende Tanrının kötülüğü ne zaman sona erdireceğini bilmeği çok arzularlar... İsa Mesih'in şakirtleri de bu soruya karşı ilgi duydular. Onlar, bu meseleyi tam bir şekilde öğrenmek üzere İsa'ya şunları sordular: 'Bize söyle, bu şeyler ne zaman olacak ve senin huzurunun ve şeyler sisteminin hitamının alâmeti ne olacaktır'. İkinci huzuru görünmez, gökde olacağına göre, İsa, onlara bahis konusu olayların hep birlikte vuku bulunca '*sonun vakti*' veya '*son günler*' olarak bilinen devreye işaret edecek bir alâmet verdi. Bu olayların vuku bulduğu zamanda yaşayan insanlar '*son günler*'de yaşadıklarını bundan bileceklerdi -Mat. 24:3, YD. Dan. 11:40;11. Tim. 3:1"¹⁰⁸. "Bunu müteakip İsa görünmez ikinci huzuruna ve beşeriyetin '*sonun vakti*'ne girmiş olmasına işaret teşkil edecek olan *dünyayı sarsacak olayları* saymaya başladı. *Acaba içinde bulunduğumuz nesil, İsa'nın sözlerine göre beklenmesi gereken olayları gördü mü? Evet, bunları gördü. İlkönce İsa şöyle dedi: 'Çünkü millet millete karşı, ülke ülkeye karşı kalacaktır.'* Acaba bu peygamberlik tahakkuk etti mi? Muhakkak. Neslimizde milletlerin ve kralların topyekün seferber edildikleri bir savaş koptu; öyle ki, bu savaş, önceki bütün savaşlardan farkı olarak göze çarptı. 1914 ilâ 1918'deki savaşın beşer tarihinde bundan önce yapılan bütün savaşlardan farklı olduğunu kabul ederek tarihçiler onu *Büyük Savaş* veyahut *Dünya Savaşı* diye adlandırdılar. Bu, beşeriyet için bu neviden ilk savaşı. -Matta 24:7, 8..... İsa, verdiği alâmete beklenilmesi gereken başka şeyleri de dahil edip şöyle dedi: '*Zelzeleler ve yer yer kulluklar... olacak*' (Luka 21:11) Bu olaylarla ilgili söylenenler 1914'ten beri ne kadar doğru çıktı. Bütün bu felâketlerin ne muazzam bir çapta arttığını gördük... 1914'ten beri *İsa'nın verdiği alâmetin bütün diğer kısımları da tahakkuk etti*. Böylece 1914 yılının son günlerin başlangıcına işaret ettiği kesinlikle bellidir. O tarihte gökde tahta geçirilen Kral İsa Mesih, Şeytanı gökder attı..... *Böylece kalan vakit gerçekten çok kısadır...* Mukaddes Kitap kronolojisi de son günlerin 1914 te başladığını gösteriyor... M.Ö. 607'de Yerusâlim, Babilliler tarafından çignendi.* Daniël 4:16 ya göre '*yedi vakit*' geçecekti. Bu vakitlerin sonunda Tanrı, yeryüzünde değil, gökde bir hükümet, yani semavi krallığını Mesih'in yönetimi altında '*düşmanlarının ortasında*' tesis edecekti. -Mezmun 110:2... Bu

107 A.g.e., 322.

108 T.N.K.M.E., 39.

* Kaynaklarda Kudüs'ün Babillilerce işgali M.Ö. 586 olarak gösterilmektedir.

'yedi vakit', Mukaddes Kitabın vakit hesabına göre M.Ö. 607'de başlayan 2520 yıllık bir müddet olacaktı (Vahiy 12:6, 14: Hez. 4:6). Vakitle ilgili olan hesabı yaptığımızda 1914 yılına varıyoruz¹⁰⁹.

f. "Mesih, büyük sıkıntıda semavi ordulara önderlik edecektir. Biz şimdi sonun vakti olarak bilinen devrede epeyce ilerlediğimizi biliyoruz. Bundan ötürü Tanrının Mesihe zaten bütün savaş stratejisini ve programını bildirmiş olması mümkündür. Fakat eğer İsa fethini tamamlayacağı gün ve saati henüz öğrenmemişse bunu yakında öğrenecektir"¹¹⁰. "İsa, gayet tabii sonun geleceği tam gün ve saati yalnız semavi Babasının bildiğini belirtti. -Matta 24:36'¹¹¹. "İsa'nın gelişi yakındır. İsa dünyaya hükmetmek, kötülere yokedip iyileri mükâfatlandırmak için gelecektir. İsa, çok sayıda delilin o vaktin yaklaştığına işaret edeceğini söylemiştir. İsa, 'İnsanoğlu geldiği vakit yeryüzünde iman bulacak mı' diye sorarak bizi uyarmıştır (Luka 18:8). Bu makaleyi okuyanların çoğu bu olayı görecektir. Tanrı bu olay için kesin vakit tayin etmiştir. İnsan bu vakti öğrenebilir. Çünkü ona yıllar, aylar, günleri sayma yeteneği verilmiştir (Tekvin 1:14-16)... Muk. Kitapta insanın yaratılışından başlayan tam bir kronoloji bulunur. Bu kronolojinin göze çarpar bir sonucu, Muk. Kitapta Tanrı tarafından bir kesintiye uğratılmadan M.Ö. 607 den M.S. 1914'e kadar süren Milletlerin beşeriyet üzerindeki hâkimiyetinin 'yedi vaktinin' hesaplanmasıdır. Bu hesabın peygamberlik niteliği de vardır. Bu, olaylar cereyan etmeden önce verilen kronoloji idi. Fakat kimse sadece kronoloji diliyle Mesih'in hükmü icra etmek üzere 'gelişi'nin vaktini hesaplayacağı zannına kapılmamalı. Bizzat Mesih, resullerine: 'O gün ve saat hakkında ne göklerin melekleri, ne de Oğul, yalnız Babadan başka kimse bir şey bilmez' demiştir. -Mat. 24:36... İsa Mesih, yerin yaratılışı sırasında babasıyla gökde olduğunu biliyoruz (Yuhanna 1:1-3; Kol. 1 13:17). İsa, Adem-Havva'nın yaratılışı vaktini, insan tarihinin 6.000. yılının ne zaman biteceğini biliyordu"¹¹².

g. "Yehova'nın Hr. Şahitleri, Muk. Kitap peygamberliklerinden ve peygamberliğin yerine gelmesine uygun olarak sur'atle değişen dünya olaylarından bu Krallık hükümetinin, başında Kral İsa olarak, MS. 1914'te 'Milletlerin zamanlarının' sonunda göklerde tesis edildiğini anlıyorlar (Luka 21:24). Tanrının insanlara, özellikle Hr. âlemine dahil olanların bu sistemin sonunu bildiren haberi işitmek ve Tanrısal Krallık

109 A.g.e., 39-44.

110 M.K.K.D. Yay., No: 6 (İst. 1976), 46.

111 T.N.K.M.E., 48.

112 M.K.K.D. Yay., No: 1. (İst. 1975), 8.

safına geçerek kurtulabilmeleri için zaman verdiğinin farkındadırlar. Fakat Yehova'nın Şahitleri, *Tanrının Krallığının bütün insan hükümetlerini* Muk. Kitapta 'Harmagedon' veya 'Armagedon' denilen savaşta ezeceği günün yakın olduğuna dikkat çekiyorlar (Vahiy 16:14-16; 19: 11-21; Hez. 3:17).¹¹³

h. "Bu savaş alanının yeryüzünde olması gerekir; çünkü milletler burada bulunmaktadır... esasında bu savaş alanı bütün yeryüzünü kapsadığından hiçkimse bunun etkilerinden kaçamayacaktır"¹¹⁴. "İsa Mesih'in hakiki muakkiplerinin aksine, Hr. âleminin ve dünyanın diğer grupları Tanrının Krallığını istemiyorlar. Bu sebeptendir ki bütün yeri kontrol altına alacak olan onun krallığının tesisi gerçekten tanrısal bir zafer olacaktır. Kimin üzerine zafer? Tanrının yeryüzü üzerindeki sahipliğini görmezlikten gelen insan yapısı siyasal hükümetlerin millî egemenlikleri için devamlı savaştan bütün dinsel ve siyasal kudretlere karşı zafer. Beşerî siyasal hükümetlerin yerin üzerindeki egemenliğinin idamesi için uğraştan bu mücadeleci, Milletlerin Zamanlarının sona erdiğini kabul etmek istemiyorlar"¹¹⁵.

Yehova Şahitlerinin inançlarının hususiyetini teşkil eden "Milletlerin Sonu", diğer dinlerde ve aslında bağlı buldukları Hıristiyanlıkta "kıyamet" diye adlandırılan olaydır. Onlar, Yehova dedikleri Tanrı'nın Hıristiyan Kutsal Kitabında hem Yahudilerle müşterek (kitapların sıralanışı, apokrifler konusu gibi ayrıntılar dışında) Eski Ahid'de (Yahudiler kendi kutsal kitaplarına Eski Ahit demezler; Tanah veya Tora derler) hem de diğer Hıristiyanlarla Eski Ahid gibi müştereken kullandıkları Yeni Ahid'de önceden bu olayı bildirdiğini, ancak yine kutsal kitaplarında "Yehova'nın Şahitleri" diye adlandırılan kendilerinin bazı rakamlı-yorumlu (ilham-vahiy?) yollarla bunu kesin olarak istihraç ettiklerini, bu sebeple bütün milletlere, insanlara vaaz ve neşriyat dağıtma işini sürdürdüklerini, onları dinleyip uyanların ölüm görmeyeceklerini, "son"un çok yakın olduğunu, uymayanların ve bütün hükümet-devlet, milletlerin imha edileceklerini, bu hususları sadece tebliğ ettiklerini, çünkü *İsa'nın beraberinde 144 bin rûhî israilî ile bu eylemi gerçekleştireceğini* iddia etmektedirler. Bununla beraber, bir çelişki olarak, "son"u meleklerin ve İsa'nın da bilemeyeceği, yalnız "Baba"nın¹¹⁶ bi-

113 M.K.K.D. Yay. I. Kitap (İst. 1975), 4.

114 Dürüst Olmanın Nedenleri, 19.

115 Tanrısal Bir Vicdan Tarafından Sevkedilmek, 15.

116 Y. Şahitleri teslise karşı çıkmakta iseler de "Baba", "Oğul" konusundaki tutumları diğerlerinden farksızdır.

lebileceği; İsa'nın, fethini tamamlayacağı günü öğrenmemişse yakında öğreneceği de ifadeleri arasındadır. İsa'nın bile bilemeyeceğini ifade ettikleri konulardaki "kesin" kayıtlı kehanetleri, iddialarının sıvrılığı için bir delil teşkil eder. Yukarıda, daha önce Adventistlerin yaptıkları gibi, bunların da İsa'nın gelişi ile ilgili olarak verdikleri tarihleri birkaç defa tehir ettikleri zikredilmişti. 1914 ve 1918'de İsa gelmeyince, daha önce Adventistlerin ilkin 1843, sonra 1844 tarihlerini verip İsa gelmeyince, daha sonraki açıklamalarında İsa'nın geldiğini, onu göremeyeceğimizi, çünkü Gökdeki Kutsal Yerde bulunduğunu ileri sürdükleri gibi, aynı açıklamayı geliştirip yine bir Kitab-ı Mukaddes ifadesini eğip büküp çıkardıkları tarihten 70 veya 80 sene sonrasını kesin diyerek gösteren ve böylece çoğalmaya çalışan bu ümit istismarcıları, vakit yaklaşıncaya "İsa, takipçilerinin bu neslin süresinin tam ne kadar olduğunu ölçmeye çalışmalarını teşvik etmedi.. Hıristiyanlar, sona kadar en fazla daha kaç yılın geçeceğini hesaplamaya gayret etmektense İsa'nın şu uyarısını hatırlamalıdır: 'uyanık olun... zira sanmadığınız saatte insanoğlu gelir' (Mat. 24:42-44)"¹¹⁷ derler; bu çelişkili, kaçamaklı ifadelerle, tehditlerle, ümitlerle varlıklarını devam ettirir, kanunların boşluklarından faydalanmaya çalışırlar. Hem mecazî ifadeleri seçmekte, hem "kesin" kaydiyle yorumlara girmekte ve insanları şartlandırmakta, hem de aslında böyle gaybî olayları "Baba'dan -yani Tanrı'dan- başkasının bilemeyeceğini" ifade etmekte olup daha sonra da böyle hesaplamalarla uğraşmayın diye mensuplarını oyalamakta, kehanetler çıkmadıkça da ertelemektedirler. Bu metotta dinlerin çok muhtaç olduğu samimiyeti bulmak mümkün olmadığı gibi, böyle hareketlerin başka gayelere gebe sahne arkası hakkında da ciddi ipuçları vardır.

IV. Yehova Şahitleri Ve Teokratik Krallık:

a. "Mukaddes Kitabın en büyük doktrini Allah'ın Krallığıdır"¹¹⁸. "Bütün Mukaddes Kitapta bir tek hâkim fikir, bahis veya mevzu vardır ve onu birbirine bağlar. Bu nedir? Allah'ın Krallığı. Bütün evrenin en iyi hükümeti ve beşeriyetin nimeti için ebediyen devam edecek olan tek hükümet"¹¹⁹. "Asırların zirvesine ulaşmış bulunuyoruz, muazzam, cihanşümül hâkimiyet davası bu krallık tarafından kat'î surette halledilmek üzeredir. O halde uyanın, bu âdil hükümet altında yaşamak isteyen herkese hitap ediyor, uyanın"¹²⁰. "Allah'ın tesis edilmiş olan krallığının ilânını hakaretle

117 M.K.K.D. Yay., 43. Kitap (İst. 1979), 48.

118 A.H.O., 70.

119 Bütün Milletler Allah'ın Krallığı Altında Birleşince (U.S.A 1968), 10.

120 A.H.O., 145.

karşılamanın Hıristiyan âlemi, bu Krallığı istihfafla reddedip insanların dünya hâkimiyetine doğru yöneltilen zayıf gayretlerini alkışlamaktadır¹²¹. “Cereyan etmekte olan muazzam hadiseleri idrak edip *Yehovanın Teokrasi idaresi* tarafını tutmuş olanlar, şimdi tarif edilmeyecek kadar derin bir saadete kavuşmuşlardır¹²². “*Yehova'nın meshedilmiş şakirtlerinin mütebakisi ve teokratik hükümetinin mesajına karşı bir insanın takındığı tavır Yehovanın tahta geçen Kralına karşı durumunu tayin eder. Zalimler, muhalifler ve lâkayt olanlar, içyüzlerini meydana çıkararak keçi olduklarını gösterirler ve binaenaleyh ebedî imhaya mahkûmdurlar. Buna mukabil Yehova Allah'a karşı iyi niyetli olan halim ruhlu insanlar, onun 'başka koyunları', ebedî hayat kazanmak yolundadırlar. İnsanların bir taraftan 'başka koyunlar', diğer taraftan 'keçiler' olarak ikiye ayrılmaları, Mesih'in avdet ettiğini ve kral olarak hazır olduğunu gösteren alâmetin bir kısmıdır. —Matta 25:31-46; Yuhanna 10:16... Bütün insanların mukadderatı yakında tayin edilmiş olacaktır... *Kralın kat'i zuhuru gittikçe yaklaşmaktadır*. Sodom ve Gomora'yı gölgede bırakacak olan müthiş Armagedon felâketi, kapılara kadar yaklaşmıştır... Emniyete kavuşmak isteyen her insan için, saltanat süren Kralı ve onun Krallığını kabul etmekten başka bir çare yoktur... Bütün milletlere mensup iyi niyetli insanlar, bugün *Yehova'nın Teokrasisi* tarafını tutmaktadırlar... Bin yıllık muhalefetsiz saltanatı başlamadan önce Mesih, Armagedon esnasında bütün düşmanları ayakları altına almak üzere dönmektedir¹²³.*

b. “Allah, Yakub'un ahfadı İsrail milleti için *Allah idaresi mânasına gelen bir teokrasi tesis etti... Bu krallık... bilâhère gelmesi icabeden muazzam krallığın yalnız bir örneği veya tipini teşkil ediyordu*¹²⁴. “Krallık semavi olsa da, sadakatini isbat edecekler kıyam edip *teokratik idareye* seve seve tâbi olacaklardır¹²⁵. (şeytanın kuvvetleri olarak tarif edilen dünyevi güçlere karşı bu hakimiyet yerde olacak: ‘Gökde olduğu gibi yerde de senin iraden olsun’)¹²⁶. Bu öyle bir idare ki “*İnsan eliyle tesis edilmiş olan demokrat hükümetler hilâfına bütün adli, teşrîî ve icrâî kuvveti münhasıran Teokratın elindedir*¹²⁷. “Lâkin Rabbin duasını söylemek ve Krallığın yaklaştığını ilân etmek, fesatçılık teşkil etmez mi?

121 A.g.e., 155.

122 A.g.e., 200.

123 A.g.e., 204-205.

124 A.g.e., 137.

125 A.g.e., 140.

126 A.g.e., 143.

127 A.g.e., 141.

Bunu neden sorduğumuzu biliyor musunuz? Çünkü hızzat İsa, bu gibi bir faaliyet yüzünden fesatçılıkla itham edildiği gibi, şimdi de *ruhaniler*, *Yehova Şahitlerinin ilân etmekte oldukları Krallık mesajını fesatçılıkla itham etmektedirler* (Yuhanna 18:28-32; Luka 23:1,2). Her ne kadar *Allah'ın iradesinin yeryüzünde icrası, bugünkü insan yapısı hükümetlerin imhası ve yerlerine göklerin azametli krallığının geçmesi* demekse de, bitaraf ve âdil hiçbir mahkeme, bu mesajın fesatçı olduğuna karar veremez. Çünkü Allah'ın kudretinden başka bir kudret yoktur. Krallık Allah'ındır¹²⁸.

c. “*Yakında bütün ihtiyaç ve arzularımızı tatmin edecek tek hükümdarlık*”, “*Gelmekte olan Dünya Hükümeti*”, “*Bütün yeryüzüne hakim olan feci insan hükümdarlığının yerine tüm ırklara mensup ümitsiz insanların özledikleri âdil hükümeti yakında getirecek olan Tanrı'ya ithaf olunmuştur*”, “*Ama bakın. Son derece gerekli olan dünya hükümeti iktidara geldiği zaman neler oluyor?*”¹²⁹.

d. “*Milletlerin zamanları sonrasının nesli olan bizler, Krallık ‘taş’ın Yedinci Dünya Kudretine ve Birleşmiş Milletler teşkilâtının içinde ve dışında olan diğer bütün hükümetlere vurmasını görmek üzereyiz. Bundan dolayı, evrensel egemenlik hakkındaki bu en önemli davayla ilgili nihai çatışmada Krallık ‘taş’ bu krallıkların hepsini ebediyen yokedecektir... Dünya çapındaki insan yapısı siyasal hükümdarlık sisteminin şiddetle yokedilmesiyle insanlık için hükümet konusunda bir boşluk bırakılmayacaktır... Bu ne demektir? Yalnızca şu: ‘taş’ tarafından sembolize edilen Tanrının Mesihî Krallığı, insan oğulları her nerede otururlarsa otursunlar, bütün yeri dolduracaktır*”¹³⁰. “*İşte bu şekilde Tanrının Krallığı bir dünya hükümeti oluyor*”¹³¹. “*Yehova'nın Krallığı ve hükümdarlığı, sadece vakit bakımından daha uzun süreli değil, kontrolü altındaki topraklar yönünden de daha geniştir. Nebukadnetsar'ın İmparatorluğu ancak güneybatı Asya'yı, Ortadoğu'yu ve sonunda Mısır'ı kapsadı; oysa Yüce Tanrının kontrolü altındaki saha, hem göğü, hem de yeri kapsayacak şekilde evrensel çaptadır*”¹³².

e. “*Varlığı ebedi olmayan putperest milletler, hemen önümüzde olan dünyanın en büyük sıkıntı zamanında yeryüzü sahnesinden kaybolacaklar*”¹³³.

128 A.g.e., 143.

129 G.O.D.H., 1-5.

130 A.g.e., 68-69.

131 A.g.e., 70.

132 A.g.e., 72.

133 A.g.e., 22.

f. "Yehova'nın Şahitleri, Allah'ın Krallığı altında birleşiyorlar. Mesih vasıtasıyla *krallığın bütün yerin idaresini ele alacağını* sözünden biliyorlar"¹³⁴.

g. "Acaba Roma İmparatorluğunun veya Britanya Milletler Topluluğu dahil olmak üzere Anglo-Amerikan İkili Dünya Kudretinin hiçbir zaman bir kısmı olmayan *imparatorluklar, krallıklar, cumhuriyetler ve başka siyasal varlıklar hakkında ne denilmelidir? Bütün bunlar da Günleri Eski Olan bu dünya üzerine ateşli hükmü getirdiği zaman yok edilmelidirler*"¹³⁵. "Yeryüzündeki hükümetler ve hükümdarlıklar bu şekilde yok edildikleri takdirde, insan işleri yönetilemez, kanunsuz, anarşik ve karışık kalmaz mı? Bu dünyevi şeyler sisteminin hızla yaklaşan ateşli harabiyetinden korkmayalım. Yerimiz, Günleri Eski Olan Üstün Hâkim'in kontrolü altındadır. Kendisi insanlık için *en mükemmel hükümeti getirmek amacıyla kötü yöneten ve eziyet eden insan yapısı hükümetleri ortadan kaldırmalıdır. Kendi hükümeti insanın yeryüzündeki meskeni üzerinde Evrensel egemenliğini sürdürecektir*"¹³⁶.

h. "Güçlü Yedinci Dünya Kudreti ve Birleşmiş Milletler teşkilâtının içindeki ve dışındaki *bütün diğer milletler, şimdi çok yakın olan büyük sıkıntıda bu yenilmez dünya hükümeti önünde yenilgiye uğrayarak ortadan kalkacaktır*"¹³⁷

i. "Yehova'nın Şahitleri Allah'ın Krallığı altında birleşiyorlar. Mesih vasıtasıyla *krallığın bütün yerin idaresini ele alacağını* sözünden biliyorlar"¹³⁸.

k. "Hıristiyan âlemi hiçbir zaman Mesih'in yönetimi altındaki Tanrının Krallığı olmamıştır. *Dünya hükümetlerini Hr. hükümetler haline çevirme çabası başarısızlığa uğramıştır. Böylece bütün bu siyasal hükümetler mevcut olup dünyanın işlerini idare ettiklerine göre yer üzerinde Mesih'in Krallığı nasıl hüküm sürebilir? Bu ortamda imkânsızdır. Bu nedenle nâkâmil yeteneksiz insan hükümetleri ortadan kaldırılmalı, yerden silinmeli. Bunu insan gücü yapamaz. Bu nedenle İsa Mesih'in yönetimi altındaki krallığa muhtacız*"¹³⁹.

l. "Y. Şahitleri, özellikle 1918 yılından I. Dünya Savaşının sona ermesinden bu yana bu hükümeti, yani Tanrının Mesihinin yönetimindeki

134 Bütün Milletler Allah'ın Krallığı Altında Birleşince, 22.

135 G.O.D.H., 100.

136 A.g.e., 100.

137 A.g.e., 118.

138 Bütün Milletler Allah'ın Krallığı Altında Birleşince, 22.

139 M.K.K.D. Yay., 19. Kitap (İst. 1977), 18.

semavi krallığını ilân etmişlerdir. Böylece bu geçen 57 yıl boyunca bu Mesihî Krallık sadece va'zedilmiştir (Mat. 24:14; Mar. 13:10). Pek yakında ise onun bütün milletlere bir şahadet olmak üzere va'zedilmesi sona erecektir. Böylece bu milletlerin önceden haberdar edilmesinden sonra *Yehova Mesihî Krallığına harekete geçmesini emreder.*... *Bu Mesihî Krallık, şimdiki kötü şeyler sisteminin sadece görünür yöneticilerini yok etmekle kalmayacaktır*¹⁴⁰.

m. "Tanrısal dünya hükümeti"¹⁴¹.

n. "bu milletler, Mesih'in yönetimindeki Tanrının Krallığını ilân eden bu kişileri yok etmeye kalktılar"¹⁴².

Ob. "İblis olan Şeytan bu kadarla tatmin olmaz. Yehova Tanrının maksadını bozmak amacını güden kindar arzusu yüzünden krallığı va'z edenleri halen *insan yapısı hükümetler tarafından icra edilen dünya hâkimiyetinin* tarafına geçmeleri için zorlamaya çalışır"¹⁴³.

p. İsa Mesih ve 144.000 şakindi, "bu karanlığın dünya hükümdarları" olacak; yeni yer, şeytan ve emrindeki cinler mağlup edildikten sonra yeni gökler altında yeni ve âdil şeyler sistemi kurulacak. Artık Birleşmiş Milletlere değil, Tanrıya sığınılacak¹⁴⁴.

r. "Bu savaş alanının yeryüzünde olması gerekir, çünkü milletler burada bulunmaktadır... esasında bu savaş alanı bütün yeryüzünü kapsadığından hiç kimse bunun etkilerinden kaçamayacaktır"¹⁴⁵.

Teokrazi (Theokratia: Tanrı -Theos- kuvvet-kretos-iyle idare olunan devlet), "Tanrı'dan çıktığına ve onun memur ettiği kimseler tarafından yönetildiğine inanılan hükümet şekli"¹⁴⁶ diye tarif edilir. Teokrasinin en eski tarifi, "... Tanrı'ya her şeyin üzerinde idareci olarak koy"mak şeklinde Josephus (37-100)'a aittir¹⁴⁷. Yukarıda örnek olarak verilen cümlelerinden Y. Şahitlerinin teokrazi ile ilgili fikir ve inanışları anlaşılabilir. Onlar, devletlere, milletlere, hükümetlere, siyasî düzenlere, dünyevi nizamla, daha önce temas edildiği gibi, diğer dinlere, mezheplere, kısacası kendilerininkinin dışındaki inaçlara, fikirlere, nizamla karşıdurlar, onlara hayat hakkı tanımazlar; fakat kendileri onlardan

140 M.K.K.D. Yay., 7. Kitap (İst. 1978), 34.

141 G.O.D.H., 184.

142 A.g.e., 129.

143 M.K.K.D. Yay., 20. Kitap (İst. 1977), 26.

144 T.Y.S., 355.

145 Dürüst Olmanın Nedenleri, 19.

146 P. Tuğlacı, Okyanus-Ans. Sözlük (İst. 1971), VI/2826.

147 A. Dictionary of Comparative Religion, neşr. S.G.F. Brandon (London 1970), 609.

her türlü hürriyeti beklerler. Çünkü onlar, “Yehova'nın kavmi”, “Yehova'nın milleti”, “Yehova'nın Şahitleri”, “Yehova'nın mukaddesleri”, “Yehova'nın seçilmiş grubu”... durlar. Y. Şahitleri, kendilerini dünya üzerinde teokratik bir nizamın öncüsü, hazırlayıcısı, tebliğcisi olarak görürler. Yehova, bir dünya hükümeti kuracaktır. Onlar, Yehova'nın ordusu, askeridirler. İnsan yapısı siyasî hükümetler imha edilecek yerine “tanrısal dünya hükümeti” kurulacaktır. Dolayısıyla millî sınırlar, millî farklılıklar, diller, vatandaşlıklar, bir sonraki maddenin altında gösterileceği gibi devlete karşı görevler, millî sorumluluklar kalkacaktır. Herkes dünya vatandaşı olacak, tek dil konuşulacak, sadece Yehova Şahitlerinin yorumlarına göre teşekkül etmiş Tanrının yeryüzündeki kralığı, hükümeti, yönetimi, şeriatı ebediyen hâkim olacak, “millî egemenlik”ler kalkacaktır. Böyle bir inançla yola çıkan Y. Şahitleri, hiçbir engelin faaliyetlerini durduramayacağını ifade ederler. Yani pasif, sadece vicdanî bir kanaat içinde değil, aktif, faal olarak ideallerinin peşindedirler. Y. Şahitlerinin dünyanın dört bir tarafındaki cemaatleri böyle teokratik teşkilâtlar olup “putperest milletler” ortadan kaldırılınca “tanrısal dünya hükümeti”nin tebaası olacaklardır. Bu teşkilât, dünya çapında bir ideal peşindedir, bizim ülkemiz, devlet düzenimiz, siyasî yapımız konu değildir de denilemez. Yukarıda verdiğimiz bir ifadeleri, bu noktada hatırlanmalıdır: “... Anglo-Amerikan İkili Dünya Kudretinin hiçbir zaman bir kısmı olmayan imparatorluklar, krallıklar ve cumhuriyetler ve başka siyasal varlıklar hakkında ne denilmelidir? Bütün bunlar da Günleri Eski Olan bu dünya üzerine ateşli hükmü getirdiği zaman yok edilmelidirler”¹⁴⁸. Bu teşkilât, bilfiil ülkemizde de aynı inanç ve fikirleri muhtevî kitap, broşür vb. ile telkinatta bulunmakta, çeşitli illerde cemaatler kurmaktadır. Bu telkinatımız Türkiye dışındaki ülkeler içindir diye bir açıklama ve icraat yoktur. Başından beri ülkemize ayrı bir önem vermektedirler. Zaten tek az faaliyette buldukları ülke İsrail'dir. Öte yandan âhiret, ayrı bir âlemde ceza-mükâfat inanışları olmadığından, “son”u ve ötesini dünyada beklediklerinden, onlara göre mekân dünyevi, bu arada Türkiye'ye göre kendi topraklarıdır. Dolayısıyla ülkemiz bu hareketin etkileri dışında kalmaktadır denilemez. Bundan sonraki iki maddede bu etkileri sıralayıp bunun içtimâî, hukukî, millî... bünyemizde ne gibi yaralar açacağını arzettiğimizde tehlike anlaşılacaktır. Kısaca temas edecek olursak Y. Şahitleri, kendilerini mensup oldukları millettten ayrı saymakta, kanunlardan, içtimâî görevlerden muaf tutulmayı talep etmekte, başta askerlik hizmeti, vatan, millet, devlet ve mer'î

hukuka muhalif tutum ve davranışlarda bulunmakta, bayrağa saygı göstermek, milli marş ve törenlere katılmak konularında milli birlik ve beraberliğe uymayan bir tutum içine girmekte... bu gibi fikir, inanç ve davranışları başkalarına da telkin etmektedirler. T.C.K. devleti, milletin geleceğini te'minat altına almak, "devletin hukukî, siyasî kuruluşuna, Anayasasına, siyasî kuvvetlerine, devletin hukukî, siyasî temel organlarına, devletin temel nizamlarına karşı işlenen suçlar"ı cezalandırmak için 146-163. maddeleri içinde bulundurmaktadır¹⁴⁹.

Yehova Şahitlerine göre, Yehova'nın teokrasisi hem gökte, hem de yerde hâkimiyeti alacak, bütün milletler imha edilecek, yalnız Y. Şahitleri sağ kalacak, böylece Tanrının Mesihî Krallığı yeryüzünde hâkim olacaktır. Onlar için en büyük engel, İblis Şeytan, avenesi ve onlara tâbi olan milletlerdir. Bu engel de yokedilecektir. Bu ideal ve fikir-inançlar, lâyiklik ile bağdaşabilir mi? Reformu gerçekleştirmiş, Kiliseyi devlet işlerine karışmaktan alakoymuş ve böylece Hıristiyan dinî nizamı ve Kilise hiyerarşisine karşı istiklâlini sağlamış, kendi layik anlayışını getirmiş batı âlemi, Y. Şahitlerinin bu iddialarını, kendi dinleri ve kitapları içinde konuşmaları, İsa'ya tâbi' olmalarına rağmen, yanlış ve aşırı bulmuş, mahkemeler, takibat, ilmî tenkitler birbirini kovalamıştır. Aynı bir dinî yapıya sahip ülkemiz için bu fikir ve inançlar, yıkıcı, huzur bozucu, birliği sarsıcı olması yanında, ülke nüfusunun ekseriyetini teşkil eden kesimin dinî atmosferi içinden çıkıp lâyikliğe, aykırı hareket edenlere karşı- hiçbir başarı şansları olmasa da- gösterilen titizliğin bu gibi cereyanlara karşı da tekrarlanmasını âmme vicdanının bekleyeceği izahattan uzaktır.

Layik kelimesi, hukuk ve siyaset dilinde kendisine çok değişik ve çoğu defa birbirine ters düşen anlamlar verilen kelimelerdendir. Bu kelimenin aşu Latince "*Laicus*"dur; o da Yunanca "*Laikos*" kökünden gelir. Yunanlılar, din adamı niteliğini ve yetkisini taşımayan kimselere "*Laikos*" diyorlardı. Kelime, Yunancada çok görülen bir takımın eklenmesiyle halk anlamına gelen "*Laos*" dan yapılmıştır. (Laos: halk, kalabalık, kitle). Dolayısıyla Laikos, halka, kalabalığa, kitleye ait demektir¹⁵⁰. Bir ansiklopedik sözlükte lâyiklik "*Din işlerini dünya işlerine karıştırmayan, dünya işlerini dinden ayrı tutan*" şeklinde açıklanır¹⁵¹. İlmî bir lügatte lâyiklik, "*otoritenin ve hukukun kaynağı olarak, ilâhî bir kaynak*

149 A.P. Gözübüyük, Türk Ceza Kanunu Açıklaması (Ank. 1976), - III. Baskı, I/11, 581.

150 H. Ünsal, Laiklik ve Atatürk'ün Laiklik Politikası, - Gn. Kur. As. Ta. ve Str. Et. Bşk. Yay. - (Ank. 1980), 144.

151 P. Tuğlac., Okyanus, IV/1775.

ve otorite tanımamak, devlet otoritesini ve hukuk prensiplerini dinî unsurlardan ve tesirlerden uzak tutmak"¹⁵², Türk Hukuk Sözlüğünde "Devlet idaresinde ilim ve fen icaplarının ve münhasıran dünya ihtiyaçlarının gözönünde tutulmasına ve dinin ancak vicdana taalluk edip dünya ve siyaset işlerinde müdahalesi doğru olmayacağına ve bu kanaatle tesis edilen ve idarenin hakiki terakkiyi temin edeceğine inanmanın sembolü" olarak tarif edilmiştir.

Yehova Şahitliği, birçok ülkenin hukuk düzenine ters düşmektedir. Çünkü onlar, otoritenin kaynağını Yehova'ya dayandırmakta, dünyaya nizamını kendi dinî anlayışlarına göre tanzim etmek istemektedirler. Kaynağı dinî bir inanç havası içinde dini istismar eden ve iddiaları diğer Hıristiyan çevrelerce açıkça hafife alınan bir teşkilâtın genel merkezinin yorumlarına dayanan bu hareket, hem devlet otoritesini yıkıp ferdi kendi sultasına almakta, insan, imkân, maddî destek, nüfuz elde etmekte, hem de fertlerini pasifize ederek devlet müesseselerini âtil hale getirecek bir yol takip etmektedir. Kalkınma, birlik, savunma vb. problemleri bulunan, anarşinin zengince bir koleksiyonundan sıyrılmış meselelerine eğilime durumunda olan ülkemizin böyle ütopye dayanan cereyanlarla uğraşacak vakti ve imkânı yoktur. Böyle cereyanlar, bizi dondurmak, ortaçağ karanlığına döndürmek, çağdaşlaşma yarışında potansiyelimizi akamete uğratmaktan öte ne kâr getirebilir? Kendi gizli emellerine Hr. Kutsal Kitabını paravana edip "teokratik bir dünya hükümeti-Tanrının Krallığı" görüntüsü arkasında o millet, devletten fikren, zihnen, kalben tecrit edilmiş otonom cemaatler peşinde olan ve hukukî, siyasî, içtimâî yapımıza uymayan fikir ve inançlarla dolu neşriyatını yurt sathında zihnî ve dinî yetkinliğe ulaşmamış vatandaşlarımıza vererek onları avlamaya çalışan bu tarikat, bazı sebeplerle ülkemizi elverişli bir vasat olarak görmüş ve emniyet kayıtlarına göre hayli artış sağlamıştır. Y. Şahitleri, vicdanî bir kanaat olarak sadece Tanrının Krallığı konusunda diğer Hıristiyanlardan ayrılan bir misyonda kalmamakta, devletin hukukî, siyasî içtimâî yapısına ters düşecek pasif eylemlerin içine girmekte, dünya ve siyaset işlerine müdahale eden dinî bir davranış ve tutum paketi sürdürmektedirler. Bu hareket lâıyık bir anlayıştan uzak olmak yanında, kuvvet kazandıran bir çevrede lâıyıklığın tatbikine imkân bırakmayacağı şüpheden uzaktır. Tutunmaya çalıştıkları yerlerde onların "tanrısal krallığı" sadece gökte kurdurdukları, dolayısıyla dünyevi nizamlarla alâkalı bir tavırları olmadığı, bunun bir inanç, masum bir hayal kalacağı zannedilir. Bu, çok

152 S.H. Bolay, Felsefî Terimler Sözlüğü (İst. 1979), 144.

saf bir düşünüş olur. Çünkü bu krallık-hükümet, yeryüzünde de tesis edilecek, sonra yer tamamen bu teokratik devlete zemin olacaktır. Öte yandan krallığı Yehova, İsa Mesih vasıtasıyla kuracağına göre bunları, ya da liderlerini ilham, vahiy, kutsal ruh yoluyla görevlendirmedigine, kehanetleri de tutmadığına, kendilerinin de diğer Hristiyanlar gibi bu konuda vicdanî bir bekleyiş içinde olmadıklarına bakılırsa, aslında kendilerinin etkiledikleri kişileri şartlandırıp çoğaltarak bir dünya teşkilâtına, teokratik bir dünya gücüne gitmek istedikleri anlaşılabilir.

V. Tanrının Krallığı İncanın Sonuçlar:

a. Y. Şahitleri, devlete bağlılığı "*devlete vatansever duygularla tapınma*" olarak görür reddederler¹⁵³.

b. Dünyevi nizam, "*insan yapısı hükümetler*" diye zemmedilmektedir.*

c. "Vakit çok yakındır"¹⁵⁴, "Bu kötü şeyler sisteminin harabiyetinin zamanımızda geleceğini gösteriyor. *Bugünkü hükümetler, bütün yeri idare edecek Allah'ın hükümetine yer vermek üzere ortadan kaldıracaklardır* (Daniel 2:44, Luka 21:31, 32). Bu değişikliği hiçbir şey durduramaz, Çünkü Allah buna karar vermiştir"¹⁵⁵, "*dünyevi hükümetlere kudret veren İblis Şeytan*", "*hükümetlerin onun yönetimi altında hareket ettikleri*"¹⁵⁶.

d. "Bütün ırk ve milletlerden insanlar kardeş gibi yaşayacak", "Artık kine, ayrılıklara, kan dökülmesine sebebiyet veren mağrur *milliyetçilik* tamamen silinmiş olacak"¹⁵⁷.

e. "yeryüzünde Krallık hükümetini temsil etmek üzere İsa'nın bu iş için uygun erkekler tayin edeceğinden emin olabiliriz; çünkü o zaman yeryüzünün işlerini kendisi ele alacaktır"¹⁵⁸.

f. "Eğer devlet kanunu bir suret veya arma önünde tapınmayı andıran belirli hareketlerin yapılmasını talep ederse, bu bir ferdi Allah'm bu husustaki kanununa itaatle ilgili mükellefiyetinden beri kılar mı?" diye sordukları suale konuyu işledikten sonra şu cevabı getiriyorlar: "Hakiki

153 G.O.D.H., 117.

*A.g.e., 116.

154 E.H.S.H., 6.

155 A.g.e., 9.

156 A.g.e., 99.

157 E.H.S.H., 103.

158 E.H.S.H., 104-105.

Hıristiyanlar, Allah'ın tasvibini kazanmak için hayatlarını, Allah'a muhalif duruma sokacak faaliyetlere iştirak etmemeleri gerektiğini kabul ederler. Bundan dolayı Mukaddes Kitabın bu kötü şeyler sistemi sona erdiği zaman, Allah'ın infazcısı tarafından helâke uğrayacağını söylediği insan gruplarının yolunu takip etmekten kaçınırlar¹⁵⁹.

g. Kan nakli konusunda şöyle deniliyor: "Acaba bir şahsın, bu şeyler sisteminde, az bir ihtimalle biraz daha yaşamak uğruna Allah'ın kanununu ihlâl ederek Ondan uzaklaşması makul mudur? Eğer hayat veya canımızı Allah'ın kanununu ihlâl etmekle kurtarmağa gayret edersek, onu ebediyen kaybetmiş oluruz"¹⁶⁰.

h. "Beşer tarihinin en mutlu zamanında yaşıyoruz. Pek yakında Yehova ve Oğlu İsa Mesih, evreni Allah'ın krallığının bütün düşmanlarından temizleyecekler"¹⁶¹.

i. "Yehova Şahitleri, tesis edilmiş bulunan bu krallığın yeryüzündeki elçileridirler", "Bu dünyanın kanunlarına göre, ecebi bir devletin elçisi, bir yabancı olarak bulunduğu memleketin hükümetine merbûtiyet borçlu değildir, elçi her türlü siyasi vecibelerden muaftır", "Bir şahidin vakti, enerjisi ve hayatı münhasıran Yehova Allah'ın hizmetine vakfedilmiştir. Bir Yehova Şahidi, Kadiri mutlak Allah'ın kendisine verdiği vazifeleri bütün hayatı boyunca sadakatle yerine getirmeyi ve hiçbir zaman geri dönmemeyi taahhüd etmiştir. Binaenaleyh başka bir efendiye hizmet etmek veya dünyevi bir hükümetin emrettiği başka bir vazife yerine getirmek üzere Allahın tayin ettiği vazifeden ayrılmak ve insanların keyfi emirlerinden dolayı Allah'ın emrettiği vaiz faaliyetinden vazgeçmek, Yehova indinde hıyanet sayılmaktadır. Allah, anlaşmaya sadık kalmayanların ölümüne müstahak olduklarını beyan etmiştir"¹⁶². Yehova Şahitleri, en Yüce Allah'a ve Krallığına karşı sadakat taahhüdünde buldukları için mahallî, millî veya milletlerarası seçimler ve siyasete iştirak edemezler¹⁶³. "Yehova Şahitleri, güttükleri vaiz faaliyetinden dolayı, içinde ikamet ettikleri milletlerin silahlı kuvvetlerinde askerî talim ve hizmetten muafiyet talep etmek hakkını haizdirler"¹⁶⁴.

k. "Bencillik ve milliyetçilik, tüm insanların iyiliği için yapılmak istenen herhangi gerçek bir değişikliği baltalıyor"¹⁶⁵.

159 A.g.e., 160, 162.

160 A.g.e., 168.

161 A.g.e., 190.

162 A.H.O., 234-235.

163 A.g.e., 235.

164 A.g.e., 236.

165 H.S.G.H.K., 44.

l. “Şimdiki dünya sistemi, ve onu destekleyenlerin imhasının sonucu ne olacak? Bunun sayesinde dünya çapında âdil bir hükümdarlık olacak ve sağ kalanlar bencil rekabet ruhuyla değil, birlik içinde çalışabilecektir. *Bölücü unsurlar olan sınırlar ve siyasal engeller ortadan kalkacaktır*”¹⁶⁶. “*Bu sistemin yakın olan imhasından yeryüzü de yararlanacaktır*”¹⁶⁷.

m. İlk Hıristiyanlar askerlik yapmadıkları, bazı vatandaşlık görevlerini reddettiklerinden onları örnek alıyordular¹⁶⁸.

n. Onlara göre bu dünyaya ait teşkilâtlar, (sıhhat, eğitim vb.) bu “şeyler sistemini” devam ettirmeyi teşvik eder¹⁶⁹.

o. Dünyevi otoriteye karşı tutum: “*İktidarda bulunan insanlar sizden Tanrıya ait olanı istedikleri zaman ne yapacaksınız? Tanrının emrettiğini onlar yasaklarsa kime itaat edeceksiniz?*”, “*hükümet yasaklarına uymak Tanrının koyduğu yükümlülükleri yerine getirmeyi imkânsız hale getirirse, o zaman durum ne olacaktır? Yapılacak doğru şeyin ‘insanlardan ziyade Allah’a itaat etmek’ olduğunu kim inkâr edebilir?*”¹⁷⁰.

p. “*Zihniniz hür müdür? İkna edilmeğe âmâde midir? Yoksa millî ırkî veya dinî haksız hükümlerin esaretinde mi hapistir?*”¹⁷¹.

r. Pasif bir ruh veriliyor. Harp yok. Askerliğe militarizm deniliyor¹⁷²; millet, milliyet, millî menfaat, askerî güç kabul edilmiyor. Onu tarafgirlik buluyorlar¹⁷³.

s. “O halde insanlardan yukarıya doğru değil, fakat yukarıdan aşağı doğru idare edilen *teokratik bir hükümet olan Allah’ın Krallığı altında nasıl siyaset olur?*”, “*İnsanlardan ziyade Allah’a itaat etmek gerekir*”, “*Hali hazırda mensup oldukları milleti veya ırkî nazarı itibara almaksızın, bugün Allah’ın Krallığı altında birleşenlerin birlikte nail olacakları ne kudretli bir tanzim*”, “*Kurtuluşumuz için Allah’ın krallığı altında mı birleşeceğiz?*”¹⁷⁴.

166 H.S.G.H.K., 47.

167 A.g.e., 48.

168 H.S.G.H.K., 138-139.

169 A.g.e., 143-144.

170 A.g.e., 150-151

171 Yeni Bir Dünyaya İnanmak İçin Esas. (N. York 1957), - iç kapakta-.

172 A.g.e., 5.

173 A.g.e., 12-13.

174 Bütün Milletler! Allahın Krallığı Altında Birleşince, 25-28.

ş. “Bir milletin kanunu veya toplumsal baskı onlardan bir tapınmak fiilinde bulunmak anlamında herhangi bir sembolün önünde selâm vermeyi talep ederse onlar M. Kitabın Çıkış 20. bâbın 4 ve 5. âyetlerini gözönünde bulunduracaklar mı? Veyahut siyasete karışmaya veya siyasi programları desteklemeye onları mecbur ederlerse, onlar hayat koşusundan vazgeçip uzlaşacaklar mı, yoksa İsa ve ilk Hıristiyanlar gibi mi hareket edecekler?”¹⁷⁵.

t. “Bu nedenle hakiki Hıristiyanlar, maddi şeylere düşkünlüğün ve insanları bölmeyi amaçlayan milliyetçiliğin kendilerini Hıristiyan hareket tarzından uzaklaştırmasına müsaade etmeyeceklerdir. Oğlu İsa Mesih’in yönetimindeki Tanrının Krallığına tam manasiyle güveneceklerdir”¹⁷⁶.

u. “Hakiki Hıristiyanlar, kardeşlerinin ırklarını, milliyetlerini, sosyal mevki veya ekonomik durumlarını gözetmeksizin birbirlerine karşı sıcak bir kardeş sevgisi beslemelidirler” deyip “bir tek hükümet altında” bulunmayı istiyorlar, “milliyetçilik”ten hoşlanmıyorlar¹⁷⁷. Aynı broşürde bir Japon Başbakanının milletlerarası işbirliği hakkında sözleri nakledilip şöyle yorumlanıyor: “O, beşeriyetin şimdi ya tam bir milletlerarası işbirliğini, ya da ölüme mahkûmiyeti seçmek zorunda olduğu kanısındadır. Bununla beraber onun sözlerinden anlaşıldığına göre, bu işbirliği yapılsa bile, her devletin millî egemenliğinden vazgeçmemesi gerekir”. Dünya milletlerini bir inanç etrafında toplamak istiyorlar, onları buna mecbur görüyorlar. Diğer inanç sahiplerini, hattâ öteki Hıristiyanları “sahte din” mensubu olarak nitelendiriyorlar¹⁷⁸., millî egemenliklerin dünyayı feci bir şekilde böldüğü, kanaatindedirler¹⁷⁹.

ü. “Bu hakiki bir Hıristiyanı dünyanın insanlarıyla bir olmak ve onların yollarına uymaktan, millet gururu, yani milliyetçilikle duygulanılmak ve kontrol edilmekten uzak tutar”¹⁸⁰.

v. Bayrağa selâm veya devlet mensuplarına nezaket, saygıyı bile uygun bulmayıp ilk Hıristiyanların imparatora tapınılan devirlerinde devlete karşı tutumlarına temas edilerek şöyle deniliyor: “Ashında söz konusu davanın devlete siyasal açıdan vefa göstermek olduğuna dikkat

175 M.K.K.D. Yay. 17, Kitap (İst. 1977), 11.

176 A.g.e., 14.

177 M.K.K.D. Yay. 13. Kitap (İst. 1976), 6, 25-27.

178 A.g.e., 29 vd.

179 A.g.e., 44.

180 Tanrıya Neden İnanılmalı (Ank. 1974), 24.

edelim; bu vefakârlık Tanrıdan ziyade devlete gösteriliyor, ve devleti en üstün otorite haline getiriyordu.”*

y. “... kendini yanlış yere bütün iyi şeylerin kaynağı olarak tanıtan devlet, kendini bir tanrı haline getiriyor. İster gönüllü, ister zorla olsun devletin bu konudaki siyasetini desdekleyenler “canavar”ın (şeytanın) tapıcıları oluyorlar. Onlar, “canavar”ın Tanrıya karşı gösterdiği saygısızlığa ve Ona munhasır merbutiyet gösterenlere yaptığı eziyetlere razı oluyorlar”¹⁸¹.

Yukarıda verilen cümlelerinden hemen anlaşılacağı gibi, Yehova Şahitleri Hristiyan âlemi içinde hiçbir Hristiyan mezhep veya tarikatının yapmadığı bazı yorumlara girmekte, bazı inanç ve tavırlara ulaşmış bulunmaktadırlar. Tanrının Krallığı ile ilgili yorumları diğer Hristiyanların bu konuyu anlayış biçimlerinden ne kadar farklı, ise devlet, millet, hükümet, millî sınır, kendini Tanrıya vakfetme dolayısıyla vatandaşlık görevlerinden muafiyet, askerlik, savaş, kan nakli, bayrak, devlet otoritesi vb. konulardaki yorumları da o kadar farklıdır. Tanrının Krallığı konusundaki çıkış noktaları, yanlış ve kasıtlı intibâmi verecek ölçüde hayâlî, zoraki yorumlar, zorlamalar, tutmadıkça tehirlî tarihlere ulaşan rakamlar içinde yanar-döner açıklamalar taşıdığı gibi, arkasından gelen, ona bağlı yorum paketi de o ölçüde itibari, hususî, indî, keyfî ve kasıtlı olmaktadır. Y. Şahitlerinin faaliyette buldukları ülkelerde gördükleri tepkiler, takibat normaldir. Hiçbir ülke, kendi varlığını, bayrağını, tecavüzden korunma yollarını, vatandaşlarının millî duygularını, devlet otoritesini, siyasî, hukukî, sosyal nizamını Y. Şahitlerinin hayallerine bırakarak yıpratmak istemez. Sıkı bir telkin ile aynı şeyleri değişik yerlerde, hem de ilmî bazı müsbet ifadelerin hemen arkasına takarak ağına düşürdüklerinin veya ardarda neşriyatlarını sunup suallerine cevap veriyorum diyerek meraklananların beyinlerini şartlandıran ve bir plakmürit haline getiren bu ezberci vaaz tarikatından ayrılmış zihin hürlüğüne ulaşabilenler, zaman zaman neşriyatta bulunup bu faaliyetin içyüzünü ortaya koymuşlardır. Okuma-yazma, kültür seviyesi bizden kat kat üstün, problemlerini halletmiş ülkeler bile Y. Şahitlerinin fikir ve inançlarını tehlikeli ve zararlı bulup millî ve dinî bünyelerini koruyacak tedbirler almışlardır.

Yehova Şahitleri, kendilerini Yehova’ya vakfettiklerini, onun askeri ve vaizi olduklarını, devlete karşı mükellefiyetlerin, onun otorite-

* M.K.K.D. Yay. 20. Kitap, (İst. 1977), 41.

181 M.K.K.D. Yay., 20. Kitap (İst. 1977), 42.

tesinin ön planda tutulmasının ona tapınma teşkil edeceğini, dolayısıyla kendilerinin muaf tutulmalarını isteyecekler, askerlik yapmayacaklar, savaşa gitmeyecekler, bayrağa selâm-saygı göstermeyecekler, millî marş, tören, örf-âdet hiçbir şeye katılmayacaklar, bununla kalmayıp bunların, milliyetçiliğin, vatanseverliğin, millî duygu ve düşüncelerin, kendilerininkinden başka inançların sahte din diyerek, aleyhinde bulunacaklar, ev ev gezerek, cadde sokak bekleyerek telkinatta bulunacaklar, seçmeyecek, seçilmeyecek, seçimin, demokrasinin, siyasetin, Birleşmiş Milletlerin, kısacası iç ve dış meselelerin karşısına çıkacak, tek yol Tanrının Krallığı diyecek, millet, devlet, hükümet tanımayacaklardır. Bütün bu sayılanlar, sadece vicdanî bir kanaat, inanç olarak kalmayıp fiilen tatbik ve telkin edilecektir. Aslında siyasî, hukukî, içtimai bütün temel nizamlara karşıdır. Neşriyatlarından da kolaylıkla anlaşılabilceği gibi, bir anarşist kadar devletin varlığına, otoritesine, onu ayakta tutan nizamlara, milleti millet yapan unsurlara karşı olup bunu dinî bir ideal görmekte, sadece Yehova'nın muhayyel ve mefruz dünya hükümetinin vatandaşlığına gönül koymuş, onu beklemektedirler. Onlar için "Türklük, Türk'ün dili, dini, millî temayülleri, milleti meydana getiren manevi değerler" bütünü önem taşımaz; çünkü millet, milliyetçilik kavramına, milletlere karşıdır. Onların faaliyetleri, bütün dünyayı hedef almaktadır, Türkiye C. Devletinin temel nizamlarını dinî esaslara uydurmak amacı ile dernek kurmak ve yönetmek (TCK, Md. 163) başka şeydir, diye de düşünülemez. Ülkemizin yakın zamanda geçirdiği büyük tehlike bir zamanlar, "Karıncaya sormuşlar: Nereye gidiyorsun?...ya gidiyorum, demiş Nasıl varacaksın oraya? demişler. Hiç olmazsa o yolda ölürüm, diye cevap vermiş" anekdotu ile ifade edilirken, sonra o hali almıştır. Öte yandan Türkiye ayrı bir gezegende değildir ki, daha önce de belirtildiği gibi, bütün dünya cumhuriyetleri, krallıkları vb. lerinin devlet, millet, siyasî nizam...ına karşı ve onları dinî inançlarına uydurmak isteyen bir hareket, bu fikir ve tutumunu açıkça ifade ederken, hem de yorum yaparak, Türkiye'ye şamil olamaz denilsin. Kaldı ki bu tarikat, faaliyetinden Türkiye'yi müstesna da tutmamaktadır. Eğer öyle olsa idi, Türkiye'de faaliyette bulunmamaları gerekirdi. Halbuki ilk çıktıklarında hedef aldıkları ülkeler arasında bizimki de bulunduğu gibi, durum yine de öyledir. Bunu anlayamamak sadece Y. Şahitlerine değil, diğer devlet yıkma ihtirasiyle tutuşan cereyanlara da cesaret vermekten öte bir anlam taşımaz. Bir vaaz ve telkin tarikatı olarak, kendilerini Tanrıya vakfettiklerini, vatandaşlık görevlerinden muâfiyet istediklerini belirten Y. Şahitlerinin bu istekleri, "medrese ve tekkeleri kapatmış", vatandaşlarından hiçbirine devlete karşı görevlerinde muâfi-

yet tanımamış Türkiye Cumhuriyeti Devletinin hukukî, siyasî, içtimai yapısına, lâyikliğe hiçbir şekilde uymamaktadır. Öte yandan böyle bir talep, ruhbaniyete kapısı kapalı dinî yapımıza da uygun düşmemektedir. Yehova Şahitlerinin faaliyetlerine ve bu fikirleri telkin etmelerine tolerans göstermek, diğer dinî hareketler için de emsal teşkil edecektir.

Bir sonraki maddede gösterileceği gibi, bu hareket, propogandasız ilmi bir inceleme faaliyeti değil, neşriyat dağıtmak ve ağızdan telkinata dayanan, yayılma istidadında bulunan ve mensuplarından mutlaka bu inanç ve fikirlerin tebliğini isteyen bir harekettir. Bunların durumunu sadece ümitli bir bekleyiş olarak nitelendirmek çok yanlış olur. Propoganda, telkin, tutunma-yayılma unsurları yanında, verilen tarihlerde söylenenler çıkmayınca genel merkezce ne emir verileceğini kim garanti edebilir (Genel merkez, gökde bulunan, görünmeyen İsayı temsilen onun namına konuştuğunu iddia etmektedir. Gerekirse yeni mükellefiyetler getirileceğini söylemekte, neşriyatlarında gizli-mahrem hususlarla ilgili ifadeler bulunmaktadır). Hem askerliğe, savaşa karşı olan, hem de Yehova'nın askerliğine, Armagedon savaşına, Yehova'nın davetine uymayanların leşlerinin yerlerde nasıl sürüneceğine yer veren bu tarikatın ne yapacağını kim kestirebilir? Bu maddeyi, en hâkim fikri olarak Tanrının yeryüzündeki krallığını ileri sürerken kutsal kitaplarına dayandığını söyleyen, fakat hem verdiği tarihler gerçekleşmeyen, hem de yorumları hiçbir ilmi mesnede dayanmayan bir lider kadrosu ve genel merkeze bağlı Y. Şahitlerinin Anayasa ve kanunlarımıza aykırı bulunduğu kanaatında olduğumuz durumlarının TCK bakımından değerlendirilmesine yine kendilerinden bazı cümleler verdikten sonra geçeceğimizi söyleyerek kapatıyoruz.

VI. TCK Önünde Yehova Şahitleri*:

1) "... İsa Mesih ile kral olarak hüküm sürmek üzere seçilen 144.000 ruhi İsraili, sembolik 'canavar'a, yani bütün yeryüzü üzerinde insan hükümetleri vasıtasıyla hüküm süren siyasal teşkilâta tapınmak istemedi... Yüz kırk dört bin ruhi İsrailinin sadık mütebakisi, *Devlet'e veya onun sembollerinden herhangi birine tapınmada bulunmamakla siyasal 'canavar'a tapınmayı reddetmiştir... Devlet'e vatansever duygularla tapınmayı reddettiklerinden dolayı* sembolik 'küçük' boynuz, Anglo-Ameri-

* Yehova Şahitlerinin hukukî durumunu açıklığa kavuşturmak gayesiyle hazırlanan ve daha önce bu konuda sunulmuş bir bilirkişi raporu geliştirilerek düzenlenen bu makale, 1961 Anayasası yürürlükte iken baskıya verildiğinden, okunurken bu hususun hatırlanması isabetli olacağı kanaatindeyiz.

kan Dünya Kudreti onlara karşı harekete geçti... 'Yüce Olanın mukad-desleri' Tanrının mesihî krallığı hakkında verdikleri şehadete uygun sadık yaşayışları nedeniyle öldürülseler bile, diriltileceklerini biliyorlar... Sadakatlerini tam anlamıyla koruyan bu ruhla tevlit edilmiş hristiyanlar, Yüce Tanrının, yaklaşmakta olan dünya hükümetine oğlu İsa Mesih ile hissedar olmak üzere seçtiği kişilerdir. *İnsanlığın menfaatları, Tanrının seçtiği bu kişilerinkinden daha emin ellerle olabilir mi? Hayır.* Bu kuvvetli nedenle, her yolsuzluktan uzak, âdil bir hükümeti sevenlerin tümü, Kral İsa Mesih'in ve yanındaki 144.000 kişinin bin yıllık hükümdarlığını özleyebilirler... *Güçlü Yedinci Dünya Kudreti ve Birleşmiş Milletler teşkilâtının içindeki ve dışındaki bütün diğer milletler şimdi çok yakın olan 'büyük sıkıntı'da bu yenilmez dünya hükümeti önünde yenilgiye uğrayarak ortadan kalkacaklar'*¹⁸².

2) "Toplanmış 'seçilenlerin' mütebakisi, evden eve giderek ve aleni şekilde va'zederek kendilerini göstermiş ve duyurmuşlardır. Onlar, meleklerin rehberliği altında sadece belirli bir ülkede, belirli bir yerde toplanmamışlardır. Daha ziyade, anlamı giderek açılan Mukaddes Yazılara göre, *dünya çapında bir düşünce ve faaliyet birliği içinde toplanmışlardır*"***

3) "ve cemaat halinde olarak evlerinde veya Toplantı Salonlarında muntazaman buluşurlar. Muhafiz dünyevi hükümetler faaliyetlerini yasaklasalar bile, Hristiyan imanında birbirlerini bina etmek ve va'zetme çabalarını düzenlemek için, deyim yerindeyse, 'yeraltında' toplanmaya devam ederler... *Bu sadık 'seçilenler', İnsanoğlunun, bütün yeryüzü üzerinde hüküm sürecek olan Mesihî krallığına muhalefet etmeğe devam eden tüm milletleri yok etmek için Tanrının İdam Edeni rolünde gelmesiyle göklerde olacak 'alâmetini' beklemektedirler*"¹⁸³.

4) "Tanrının krallığı tüm dünya kontrolünü ele geçirmek ve bir dünya hükümeti olarak görev yapmak için 'yakın' olduğundan sevinçle coştuk. Geçen altmış ve daha fazla yıl boyunca, Tanrının Mesihî krallığının 'kapıda' olduğuna dair tekrar ve tekrar hatırlatmalar almaktan yorulmadık. Bu hatırlatmalar, bayatlamamış, gücünü ve bize karşı etkisini yitirmemiştir. Milletlerin zamanlarının sona erişinin 1914'te başladığını gören 'nesil'den olduğumuzu biliyoruz ve bizim neslimizin, bu anlamlı şeylerin seyrinin, muzaffer Krallığın bütün insan işlerini tamamıyla ele almasıyla sona erişini göreceğine inanıyoruz... 'Seçilenlere' ve kâmil,

182 G.O.D.H., 116-118.

** A.g.e., 152-153.

183 A.g.e., 152-153.

âdil bir dünya hükümetine ilgi duyanlara, bu gerçek tekrar tekrar duyurulmalıdır... ve *Tanrının tayin ettiği 'bekçiler'* olarak dürüst yürekli, *adaleti seven insanları uyarmak zorundayız*¹⁸⁴. "vaat edilen dünya hükümetinin yönetimiyle uzaklaşmayarak kendisine bağlı kaldıklarını ispat eden şahitlerine *büyük bir mükâfat* ayrılmıştır... Bu 'alâmet' bizi daima uyanık kalmaya teşvik etsin, çünkü *Mesihî dünya hükümeti kapıdadır*"¹⁸⁵.

5) "Milletlerin, Tanrının evrensel egemenliği tarafından müdahale görmeksizin sürdürdükleri dünya hakimiyetine verilen izin 1914'te sona erdiğinden dolayı onlar için durum değişmiştir (Luka 21:24; Mezmur 110:1, 2) İsa Mesih o zamandan beri dikkatini milletlere çevirirken bunu hüküm süren *Mesihî Kral* olarak yapmaktadır (Vahiy 11:15; 12:10) Şimdi meşru Mesihî hükümdarlığa tâbüyet konusundaki tutumları yönünden onları görüp teftiş etmektedir. Tümüne dünya çapındaki bir tek siyasal sistem olarak, bileşik bir grup gibi davranmaktadır ve onlar birlikte Kralın karşısında bulunup üstün dünya hâkimiyeti konusunda onunla davaları vardır: *Şimdi Tanrının Mesihî krallığı vasıtasıyla evrensel egemenliği ile millî egemenlik arasında bir seçim yapmalıydılar... Ölüme mahkûm milletler, şimdi Birleşmiş Milletler teşkilâtı içinde toplanmışlardır, ama Mesih'in hükümdarlığına boyun egmeğe niyetleri yoktur... Yehova Krallık elçilerini milletlere göndermiştir... Bu Krallık 'elçileri' Tanrı'nın 'seçtikleri', İsa Mesih'in ruhi 'kardeşleri'dir... Böyle bir elçilik hizmetiyle ve Krallığı bütün milletlere ilân etmek suretiyle bu milletler, elinde demir çomak bulunan Tanrının meshedilmiş Kralı İsa Mesih'in önünde toplanmaktadırlar. Yehova'nın Şahitleri, Krallık mesajını zaten iki yüz beş ülkede bildirmektedirler ve bunun sonucu olarak *Kral İsa Mesih'in şakirleri bütün bu ülkelerde faaliyette bulunmaktadırlar*"¹⁸⁶.*

6) "Kral İsa Mesih'in "milletlerde yaşayan insanları birbirinden ayır"dığı belirtilerek bu hareketin ferdi milletten ayırıldığına delil olabilecek şu ifadeye yer veriliyor: "Bu şekilde herkesin, *üstündeki millî hükümetin yaptığına önem vermeden*, ferden kendi seçimini yapmasına izin verir. Bu ayırma işi hangi esasa dayanarak yapılır? İnsanların Mesih'in krallığını desteklemeleri veya reddetmeleri esasına... Onlar bu krallığı tüm insanlık üzerindeki meşru hükümdarlık olarak selâmıyorlar. Bu dünya hükümeti için dua edip onun tarafını tuttıkları için bu Krallık ilanının daha büyük çapta yapılmasına bilerek yardımcıydılar... Koyun

184 A.g.e., 154-155.

185 A.g.e., 157.

186 A.g.e., 159-160.

benzeri bu âdil kişiler, *kendilerini vakfettiklerinden dolayı*, Tanrının Mesihî Krallığının *elçileri* olurlar ve bütün sıpt, millet, ırk ve dile mensup insanlara bu *teokratik dünya hükümetini* va'zetmek üzere tam bir yetki alırlar... 'Krallık' kelimesi çok defa bir *krallığın hüküm sürdüğü diyar* kastedilerek kullanılır. *Bu Krallık diyarı, yeryüzü Cenneti olacaktır*¹⁸⁷. "Sadece Hıristiyan âleminin sözde Hıristiyan olan ülkelerine değil, 'bütün meskûn yerde' bulunan 'bütün milletlere' gitmeliydiler... Genel olarak insanlar veya bu insanların destekledikleri *millî hükümetler*, Krallığın iyi haberini va'zeden bu kişilerin Mesih'in rûhî 'kardeşleri' olduklarını kabul etmek istemezler... Mesih'in kardeşlerine destek ve yardımda bulunmamak, gelmekte olan *dünya hükümeti* Mesih'in krallığına destek ve yardımda bulunmamak demektir. Bu ciddi bir meseledir. *Dünya hükümeti* davası hususunda iki tarafın ortası yoktur. Kral İsa Mesih ilk olanlardan nefret eder"¹⁸⁸.

7) "Bugün Büyük Babil, eskiden Milletler Cemiyetini yücelttiği gibi, *Birleşmiş Milletleri* yüceltmektedir. O, gelmekte olan *dünya hükümeti* Tanrının Mesihî Krallığına değil, bu teşkilâta bel bağlamaktadır... Mesih'in ruhi kardeşlerinin mütebakisi ve aynı zamanda 'büyük kalabalık'ı teşkil eden 'koyunlar' Tanrının emrine itaat ederek ondan çıkmışlardır... Sahte dinin imparatorluğu yok edildikten sonra Birleşmiş Milletler teşkilâtını 'Tanrının Krallığının yerdeki siyasal ifadesi' diye adlandırmaya devam eden Hıristiyan âlemi artık mevcut olmayacaktır... Şimdiki hükümetlerin en son yöneticilerinin günlerinde *göğün Tanrısının kurduğu Krallık, 'bu krallıkların hepsini... parçalayacak ve bitirecek'*... Bu evrensel savaş zamanı hakkında Yehova'nın Mareşalı İsa Mesih'e şöyle denir: 'Yehova (YD)senin sağında öfke gününde kral-ları vuracak. Milletler arasında hüküm verecek; yer leşler ile dolacak; çok memleketlerde baş olanı ezecektir"¹⁸⁹.

8) "Bu sınıf, Mesih'in emri altındaki melekler tarafından 1919 yılından beri *teokratik bir teşkilât* içine toplanmış olan bütün 'seçilmiş olanlar'dan müteşekkil olmalıdır"¹⁹⁰.

9) "...*elinden gelen her şeyi yapman gerekir. Yehova'nın ismini ve maksadını başkalarına bildir*"¹⁹¹.

187 A.g.e., 161-164.

188 A.g.e., 166-168.

189 A.g.e., 174-177.

190 T.Y.S., 320.

191 E.H.S.H., 113.

10) “Eğer bir kimse senin kapına veya komşunun kapısına gelir ve *beşeriyetin yegâne Ümidinin Allahın Krallığı olduğunu* söylediğini duyarsan, kendisinin hangi teşkilâttan olduğu sonucuna varırsın? Bu, Oğlu İsa Mesih’in örneğine göre semavi Babanın iradesini yapanların başlıca faaliyetidir”¹⁹².

11) “*Hakiki dinin başka bir özelliği de, dünyadan ve onun işlerinden uzak durmaktır*”¹⁹³.

12) “Fakat *siyasal otoritelere karşı gösterilen tâbiyetin derecesi nedir? Acaba sınırsız mıdır? Acaba beşerî kanuna karşı gösterilen itaat, Allah’ın kanununa gösterilenden daha mı önemlidir? Kat’iyen... fakat insan kanunu ile Allahın kanunu arasında doğrudan doğruya bir ihtilaf baş gösterince, onlar en üstün olarak Allahın kanununu kabul ettiler*”¹⁹⁴.

13) “Ve bu vazife, tam İsa’nın yapmış olduğu şekilde, yani *kapıdan kapıya, şehirden şehire, kasabadan kasabaya alenen icra edilmektedir... Nereden gelirse gelsin her türlü muhalefete rağmen va’zetmek vazifesini tahakkuk ettirmekle* sadakatlerini göstermeleri şarttır... Hakiki cemaat Allah’ın maksadını halihazırda yeryüzünde nasıl tahakkuk ettirmektedir? İşte cevabı: Onun emrettiği veçhile iyi haberin va’zedilmesini temin etmek suretiyle. *İnsanlara Krallık haberini ilan etmek* maksadiyle Mukaddes Kitaplar, *büyük kitaplar, küçük kitaplar, mecmualar, risaleler plâklar, alenî vaiz faaliyeti* ve mukaddes yazılarda derpiş edilen her türlü diğer vasıtalar tatbik safhasına konulmaktadır... Gerçek cemaat, Allahın vermiş olduğu vazifeyi Allahın göstermiş olduğu şekilde başarmaktadır ve cemaat yeryüzündeki *vazifenin bu kısmı bitinceye kadar* bu yolda yürümeye devam edecektir”¹⁹⁵.

14) “Yehova Şahitleri, *Mukaddes Kitap dersleri tertip ederler. Hatta bundan da ileri giderek, insanların mesajı meydan ve sokaklarda işitebilmelerini de temin ederler. Dünyanın dört bucağında, sokak ve meydanlarda her gün nöbet bekleyen Yehova Şahitleri gelip geçenlere hayat Kelâmını takdim etmektedirler*”¹⁹⁶. “Yehova Şahitlerinden herbiri, İncil vaizidir. İsa’nın vermiş olduğu örneğe göre, iyi haberi va’zetmeyen bir kimse, bir Yehova Şahidi değildir... Y. Şahitleri bir *vaizler cemiyetidir*. Bir beden olarak *bunlar bir misyonerler grubudur*”¹⁹⁷. “Ye-

192 A.g.e., 129.

193 A.g.e., 129.

194 A.g.e., 159-160.

195 A.H.O., 134-135.

196 A.g.e., 223.

197 A.g.e., 224.

hova Şahitlerinin kullandıkları hukukî heyet veya teşkilât, her hizmetçiye kendini temsil etmek salâhiyetini tevdi eder; hizmetçinin va'zetmek salâhiyetini haiz olduğunu, teşkilâtın Mukaddes Kitaba istinat eden nizamnamelerine uygun olarak vazifelendirilmiş olduğunu te'yit eder. Hizmet, yalnız olgun veya yaşlı insanlara münhasır değildir. *Hem erkekler, hem de kadınlar, sokaklarda ve kapıdan kapıya tarla hizmetine iştirak etmek imtiyazına maliktirler*¹⁹⁸. "*Bir Yehova Şahidi olarak faal bir surette va'zetmeyen bir şahıs, teşkilâtla beraber değildir*"¹⁹⁹. "... bütün Yehova Şahitlerinin vaiz faaliyeti kayda geçer. Her biri, vaiz faaliyetini muntazaman bildirir ve teşkilât her hizmetçinin bu faaliyetine dair kayıtlar tutar. Bundan başka, Y. Şahitlerine iltihak etmekle bir kimse, insan yapısı bir teşekküle iltihak etmiş değildir"²⁰⁰.

15) "Mukaddes Kitabın, bu krallığın pek yakında bugünkü bütün siyasal sistemlerin yerine geçecek bir hükümet olduğunu söylediğini pek az kimse bilir"²⁰¹. (Bu kaynakta sulh ve güvenliği sağlamak, şahsi ve içtimai problemleri halletmek hususunda bugünkü rejimlerle "Tanrının gelecek hükümeti" karşılaştırılmaktadır).

16) "*Ümidinizi neye bağlayacaksınız? Samimi olarak insanlığın karşılaştığı problemleri halletmek için dünya liderlerine veya başka insanlara güvenmek mi, yoksa Mukaddes Kitabın parmak bastığı çözüme, yani semavi âdil bir hükümet vasıtasıyla bizzat Tanrının harekete geçeceğine mi iman etmek daha gerçekçilik olur?*"²⁰².

17) "*İmha edilecek olan yer değil, insanların yeryüzünde kurdukları şeylerin sistemidir ve Tanrının vaat ettiği yeni yönetim altında yaşamağı arzu etmeyip şimdiki sistemi destekleyenler bununla birlikte yok edileceklerdir*"²⁰³.

18) "*Gerçekler Tanrıya bağlı olmayan biçbir hükümetin bütün insanlığa sulh ve güvenliği getiremeyeceğini göstermektedir*"²⁰⁴.

19) "*Bu şekilde Tanrının Oğlunun hükümetinin yeryüzünde adaletle hüküm sürebileceği yol açılacaktır... Bu hükümet, yeryüzünü tekrar bir cennet haline getirecek*"²⁰⁵.

198 A.g.e., 226.

199 A.g.e., 230.

200 A.g.e., 229.

201 H.S.C.H.K., 7.

202 A.g.e., 23.

203 A.g.e., 42.

204 H.S.C.H.K., 60.

205 A.g.e., 61.

20) "Krallığın bu iyi haberi, bütün milletlerdeki insanları evrensel egemenlik davasıyla karşı karşıya bırakmaktadır. Onlar *Tanrının hükümdarlığını* mı destekliyorlar, yoksa Şeytanın Aden'deki teşviklerine uyarak *insanların bağımsız bir yönetimini* mi tercih ediyorlar?"²⁰⁶.

21) "Dünya çapında bir şahadet verilmiştir. Y. nın Şahitleri, 216 memleket ve adada insanları evlerinde ziyaret edip Mukaddes Kitabı ücretsiz olarak tetkik etmeği her aileye veya şahsa teklif ediyorlar. Onların Tanrının krallığını ilân etmek için kullandıkları yayımlar, şimdiye kadar dünyada en çok dağıtılan yayımlar arasındadır. 190'ı aşkın dilde yayın dağıtıyorlar"²⁰⁷.

22) "Tanrının Sözüne göre, onun krallık yönetimini bilerek *reddetmiş olanlarla* Tanrı hakkında bilgi almak fırsatını kayıtsızlıkları yüzünden kaçıranlar o zaman ebediyen *yok edileceklerdir*"²⁰⁸.

23) "dünyevi krallıklarla diğer yönetimler Tanrının görünmez düşmanı tarafından yönetildiklerini gösteriyorlar... İnsanların büyük çoğunluğunun kendilerine dünya çapında sulh ve güvenlik getirmek için insan tasarılarına ve projelerine ümit bağladıklarını görmüyor muyuz? Dünyanın problemlerini halletmek üzere siyasal sistemler yerine gerçekten Tanrının ve onun Oğlunun krallığına yönelen kaç kişi tanıyor sunuz?... *Şeytanın bu dünya ve onun sistemi üzerinde hâkimiyeti olduğu gerçeğini kabul etmemiz gerekir*"²⁰⁹.

24) Şeytana aldanmanın insanoğluna ölüm getirdiği belirtilerek insanların altında bulunduğu siyasî hükümetlere onun etkisi şöyle ifade ediliyor: "Ebedî Kral tarafından tesis edilen veya desteklenen hükümetler değil, fakat bu şeyler sisteminin allah'ı, bu dünyanın reisi tarafından telkin edilen, desteklenen ve hükmedilen siyasî insan hükümetleri altında bulunmamızla neticelenmiştir"²¹⁰. "Y. nın Şahitleri, *Allah'ın Krallığı* altında birleşiyorlar. *Mesih vasıtasıyla krallığın bütün yerin idaresini ele alacağını* sözünden biliyorlar"^{*} "İnsanlardan ziyade Allaha itaat etmek gerekir"²¹¹.

25) Mensuplarını mahkeme, hapis için hazırlayan bu teşkilât, "ihtiyar"lar-"nâzır"ların nasıl yönetimde bulunacaklarını şöyle belir-

206 A.g.e., 95.

207 A.g.e., 95.

208 A.g.e., 95.

209 A.g.e., 136-138.

210 Bütün Milletler Allahın Krallığı Altında Birleşince, 11.

* A.g.e., 22.

211 A.g.e., 22.

tiyor: “İhtiyarlar, *mahrem olmayan diğer meseleleri, özellikle Krallık faaliyetinin geliştirilmesiyle ilgili hususları cemaatle seve seve müzakere edeceklerdir*”²¹².

26) Samimiyetsizliklerinin bir delili de şudur: “Hakiki hıristiyanlar, içinde yaşadıkları ülkelerin kanunlarına, evlilik kanunları da dahil olmak üzere, itaat etmektedir... Bu gerçekler karşısında Y. Şahitlerinin Hr. cemaatleri, içinde yaşadıkları ülkenin kanuni taleplerine itaat etmektedirler”²¹³. Devlete, hukukî-içtimaî düzene ait fikirleri daha önce sunulduğu için sadece evlilik hususunda buradâ söylediklerinin zinadan başka boşanma kabul etmedikleri diğer bir broşürleriyle çelişki teşkil ettiğini hatırlatacağız²¹⁴.

27) “Sadık ve basiretli köle, bu sonun âcil zamarında Tanrının Mesihî Krallığı ve bu dünya sisteminin sona erişini *çok faal bir şekilde va’zetmeli idi*”²¹⁵. Hattâ çocuklara okulda sınıf arkadaşlarına bile telkin tavsiye ediliyor²¹⁶.

28) “Bugün evrenin önüne serilen en büyük soru, sadece din değil, hükümetlerle de ilgilidir”²¹⁷. “bizzat devlete veya dünya çapındaki siyasal hükümet sistemine tapınmak konusunda ne denilebilir”²¹⁸. “devlete Tanrı olarak tapınmak”²¹⁹.

29) “Bu Mesihî Krallık, şimdiki kötü şeyler sisteminin sadece görünür yöneticilerini yok etmekle kalmayacaktır”²²⁰.

30) “Mahrem” konularla ilgili şu açıklama yapıyor: “İhtiyarlar *sır vermemeye özellikle dikkat ederler*”²²¹.

31) “...açıkça belli olduğu gibi, M.S. 70 yılında putperest Romalıların Yerusâlimdeki Hıristiyanlık aleyhdarı Yahudileri öldürmesi, İsa Mesihî ikinci gelişinde yerini yeni kralı olarak istemeyen yeryüzündeki herkesin daha büyük çapta, dünya çapındaki öldürülmelerinin bir tasviri veya tipi idi”²²².

212 M.K.K.D. Yay., 16. Kitap (İst. 1977), 11, 42.

213 M.K.K.D., Yay., 3. Kitap (İst. 1975), 5.

214 Âdil Bir Yeni Nizam Ümidiyle Yaşamak, 46-48.

215 M.K.K.D., Yay., 2. Kitap (İst. 1975), 5.

216 M.K.K.D. Yay., 6. Kitap (İst. 1976), 44.

217 M.K.K.D. Yay., 7. Kitap (İst. 1976), 33.

218 A.g.e., 17.

219 A.g.e., 19.

220 M.K.K.D. Yay., 7. Kitap (İst. 1976), 34.

221 M.K.K.D. Yay., 12. Kitap (İst. 1976.), 42.

222 Muk. Kitabın Kur Yapmakla İlgili Görüşü, 12.

32) “Bütün savaşlarda ve hükümetlerin diğer işlerinde tarafsızdırlar”²²³. Bu ifadeleri, Y. Şahitlerinin vatandaşlık görevleri bakımından tutumlarını en kısa ve açık şekilde belirtmektedir.

33) “Tanrının Sözü yerine insanların felsefesini öğretmekte” olarlara çatıyorlar ve gayelerini şöyle açıklıyorlar: “İnsanları Mukaddes Kitapı tetkik etmeğe ve gecikmeden hayatlarını Mukaddes Kitap prensiplerine uygun hale getirmek üzere bütün gayretlerini sarfetmeleri için ısrarla teşvik ediyorlar. Böyle olmakla beraber Y. Şahitlerinin gayesi, bütün insanları Hristiyanlığa çevirmek değil, sadece Tanrının iradesinin ne olduğunu ve kendisinin insanlardan ne talep ettiğini ilân etmektir”²²⁴. Aynı bir din sahibi olduklarını iddia etmelerine rağmen esas dinlerinin yine Hristiyanlık olduğunu ağızlarından kaçırdıkları bu cümlelerde, ana gayelerinin onun da üstünde kendi hususî yorumları çerçevesindeki telkinleri bulunduğunu belirtiyorlar.

34) “Fakat bugün diğerlerinin başarısızlığa uğradığı sahalarda başarıya ulaşan bir hükümet vardır. Neden o hükümet başarılıdır. Çünkü insanların meydana getirdiği bir hükümet olmadığından. Bu hükümet Tanrının semavi Krallık hükümetidir ve o şimdi yeryüzüne uygulanan hakikat yolu için idareyi temin etmektedir. 200 den fazla ülkede 2 milyondan fazla sadık tebaası, onun hüküm sürme yöntemini gönüllü ve coşkulu şekilde bedenlen, zihnen ve maddeten desteklemektedir. Onun anayasası ve kanunları çok daha etkili bir şekilde küçük birer şehre benzeyen cemaatlar tarafından uygulanmaktadır”²²⁵.

35) “Millî egemenlikleri ve tüm yeri yönetmek üzere insan yapısı siyasal sistemleri savunanlar aslında siyasal ‘canavar’a tapınmaktadırlar. Onlar aynı zamanda Yehova’nın Mesih’in yönetimindeki egemen hükümdarlığına güvenmektense ‘canavar’ın ‘sureti’ne güvenmektedirler. Milliyetçi olmalarının yanı sıra dünya hakimiyeti için kurulan insan yapısı bu teşekkülleri zihnen ve fiilen desteklemektedirler”²²⁶.

36) “Aşırı milliyetçiliğin ve devlete tapınmanın dünya çapında yayıldığı günlerimizdeki ortam, Tanrının emirlerini tutup kendilerinde İsa’nın şahadeti olanların gerçekten tahammül göstermelerini gerektirmektedir”²²⁷.

223 M.K.K.D. Yay., No: I (İst. 1975), 6.

224 A.g.e., 7.

225 M.K.K.D. Yay., 19. Kitap (İst. 1977), 41.

226 M.K.K.D. Yay., 20. Kitap (İst. 1977), 30.

227 A.g.e., 31.

37) “zör şartlar altında bile toplanacağız... Yehova'nın Mesih'in yönetimindeki Tanrısal hükümetini tüm insanların yegâne ümidi olarak cesaretle ilân etmeye devam edeceğiz”²²⁸.

38) “Onlar, Yehova'nın Şahitleri olarak Tanrı Ve Mesih ile ilişkilerini her şeyin üstünde tutuyorlar... *Y. nın Şahitleri, yalnız Tanrı ve Mesih'e kayıtsız şartsız bağlılık göstermeyi vaad etmişlerdir*”²²⁹.

39) “güreşimiz kan ve ete karşı değildir, ancak *riyasetlere karşı, hükümetlere karşı, bu karanlığın dünya hükümdarlarına karşı*, semavi-yatta olan kötülüğün ruhi ordularına karşıdır”²³⁰.

40) “*Her şeyden önce gerekli olan hazırlık yapmaktır*” başlıklı bölümde “baş gösterebilen her denemeye nasıl başa çıkılabileceğini önceden kestirmek” tavsiye edilmektedir²³¹.

41) Kendilerine karşı “dünyevi milletler”in tutumunu şöyle anlatıyorlar: “Günümüzdeki yöneticiler (onların) mesajını *fesat çıkarıcı, ve-fasız, tebaları için moral bozucu ve ülkelerinin savunma kudretleri için zayıflatıcı* olarak telakki etmektedirler”²³².

Daha önceki maddelerde yapıldığı gibi, burada da Y. Şahitlerinden misâl olarak bazı ifadelere yer verildi. Devlete, onun sembollerine, vatanseverliğe, Birleşmiş Milletler teşkilâtı gibi milletlerarası paktlara, dünya ve dünyevi işlere, siyasi otoritelere, milletlere, millî egemenliğe, milliyetçiliğe... karşı bu hareketin tutumu, daha önce de yer yer temas edildiği gibi, belirtilmeye çalışıldı. Onlara göre vatanseverlik, “*devlete tapınma*”dır. Devleti, ülkeyi, milleti savunma endişeleri yoktur. Savaşlarda, hükümetlerin diğer işlerinde tarafsızdırlar. Dünya işleri diye adlandırdıkları vatandaşlık görevlerinden uzak kalmak isterler. Millî sınırlar, millî menfaatler, millî duygu ve düşünce onlar için önem taşımaz. Genel merkezleri emrinde dünya çapında bir düşünce ve faaliyet birliği içinde “*Yehova'nın maksadını bildirmek*” idealinin altındadırlar. Ellerinden gelen her şeyi yapacak, muntazaman buluşacak, yasaklansa bile, en zor şartlar altında buna devam edecek, toplantı salonlarında olmazsa evlerinde bir araya gelecek, engel tanımayacak, ev ev dolaşacak, faal bir surette vaaz edecek, neşriyat dağıtacak, telkinde buluncaklardır. Mahrem meseleleri mevcuttur. Onlara göre şimdiki sistemi,

228 A.g.e., 35.

229 A.g.e., 42.

230 M.K.K.D. Yay., 23. Kitap (İst. 1977), 12.

231 A.g.e., 13.

232 M.K.K.D. Yay., 32. Kitap (İst. 1978), 28.

insan yönetimlerini destekleyenler şeytanın tarafını tutmuş olacaklar, bunlar Tanrının Krallığına karşı çıktıkları için yokedileceklerdir. Krallık yeryüzünde hâkimiyet kuracak, Krallık diyarı yeryüzü olacaktır. Onların bu fikir-inanç ve tutumları, her yerde, yine kendi tesbitlerine göre, fesat çıkarma, huzuru bozma, devletine, milletine, ülkesine vefasızlık, savunma kudretini baltalamak şeklinde değerlendirilmiştir. Bu onlara göre normaldir de. Kendileri farklı düşünseler de, diğer insanlar onlara aynı kaloriferli apartmanın bir dairesinde oturup, hem yakıt parası vermek istemeyen, hem de çıkıp gitmeyen bir kimse gözüyle bakmaktadırlar. Yurttaşlık görevlerini yapmak istememeleri, muafiyet talebinde bulunmaları, devletin içtimâî temellerinin dayandığı örf ve âdetlere, teamüllere, hukukî yapıya ters düşmektedir. Seçme, seçilme, meslek edinme-devlete memur olma durumlarından devleti, milleti, ülkeyi temsil etmeye kadar demokrasi, cumhuriyet, kalkınma, çağdaşlaşma vb. birçok konuları da içine alan hususlarda, en basiti bir kan naklinde, kendilerine mahsus ve yapıya aykırı bulunan bir tutum sürdürürler. En önemlisi şahsî tasarruf ve tercih imkânına sahip değillerdir. Genel merkezlerinin bir robotu, kuklası halindedir. Bu bakımdan birçok tezatlar içinde varlıklarını devam ettirmekte, samimi gözükmemektedirler. Bir misâl olarak, ülkemizde kurduklarından daha önce söz ettiğimiz Mukaddes Kitap Kursları Derneğinin tüzüğü gösterilebilir. Bu tüzüğün II. Maddesi ve bu maddenin 7 numaralı bendinde lâiyklik kuralı içinde kalınacağı zikredilmektedir. Halbuki yukarıdan beri misâlleriyle anlata geldiğimiz fikir ve inançlarına göre onların lâiyliği kabul edebilmesi veya ona uyabilmesi mümkün değildir. Çünkü daha başta devleti, Anayasayı, vatandaşlığı kabul etmemektedirler. Dolayısıyla neşriyatlarında inandıkları her şeyi söyleyebiliyor görünürken bu tutum, samimiyetsiz, fırsatçı, sinsî ve maskeli bir hareket olduklarını göstermektedir. Ashnda kendilerini içinde buldukları millete ve hukukî düzene, tıpkı bir yabancı elçi gibi uzak bulduklarını, "memleketin hükümetine merbutiyet" mecburiyetinde olmadıklarını açıkça ifade etmelerine²³³ rağmen, kanunlara itaatliyiz, riayetkârız da diyebiliyorlar²³⁴.

Bu noktada Yehova Şahitlerinin millet, milliyetçilik, vatandaşlık, vatandaşlık mükellefiyetlerine katılmama, seçim-askerlik-bayrak vb. konulardaki tutum ve telkinlerinin ashnda millî bir karaktere sahip yani millet, milliyet, millî şuur, millî devlet prensiplerine dayanan Anayasa düzenini temelden sarsacak nitelikte olduğu belirtilmelidir. Ana-

233 A.H.O., 234.

234 M.K.K.D. Yay., Kitap 3 (İst. 1975), 5; 32. Kitap (İst. 1978), 27.

yasa, başlangıç kısmında “kaderde, kıvançta ve tasada ortak bölünmez bir bütün halinde millî şuur ve ülküler etrafında toplayan ve milletimizi dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak millî birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk milliyetçiliğinden hız ve ilham alarak...” Türk Milletinin bu Anayasayı kabul ettiği ifadesine yer vermektedir. 2 maddede ise Türkiye Cumhuriyeti’nin “millî bir devlet” olduğu zikredilmektedir. Y. Şahitliği, Anayasa’nın başlangıcı, Genel Esasların 1-7. maddelerine, bu arada devlet şeklinin değişmezliğini hükme bağlayan 9. maddeye ters düşmektedir. Anayasanın vicdan ve din hürriyeti ile ilgili 19. maddesi ve düşünce hürriyeti ile ilgili 20. maddesi Kurucu Meclis’te müzakere edilirken bunlardan ikincisi hakkındaki oturumda bu maddenin fikir ve düşünce hürriyetine hudut çizmediği, mahzurları çıkacağı ileri sürüldüğünde komisyon sözcüsü, açıklamasında lâyük ve demokratik nizamı yıkmak isteyen, devletin ve milletin bütünlüğüne yönelen fikirlerin ifade edilmesinin fikir hürriyetine dahil sayılamayacağı, bilâkis suç olacağını belirtmiştir²³⁵. Anayasanın 19. Maddesine göre Yehova Şahitliği ilmî bir eserde şöyle tahlil edilmektedir: “Kanaatimizce bir din veya mezhebin Kutsal Kitabında faraza herhangi bir hususun bulunması ile, bu aykırı hususun, medh ve telkin edilmesi, örgütler kurulması, bu yolda eyleme geçilmesi, mevcut düzeni yıkmaya gayret edilmesi, kısacası bu inancın tatbikatta yer almasına çaba sarfedilmesi, ayrı işler, ayrı keyfiyetlerdir. Y. Şahitlerinin düşünce ve inançlarını bir eylem, bir aksiyon haline getirmeleri ve Yezus Kristus (İslâmda İsa) gibi dolaşım vaaz etmeleri, telkinde bulunmaları, hattâ ölmeleri onu örnek almaktır. İnanç, şahsi ve ferdî bir olay olarak görülebilir, fakat inancın öğretilmesi, tanıtılması, okullarının açılması, dolayısıyla övülmesi bunun bir adım daha ilerisidir, daha ileri adım ise sosyal hayatta doğru sandıkları bu inançlarını uygulamak için geniş propoganda ve örgütlenme ile mevcut hukukî, içtimâî, millî, manevî düzeni yıkmak için gayretler sarfetmektir. Kanaatimizce bu hareket, çok farklı bir olaydır. Hukukî bakımdan bunların farklı olması gerekir. Kökü dışarıda bir merkez teşkilât ve dernek mensubiyeti dolayısıyla, TCK’nun 143 ve mevcut bütün düzeni değiştirmek bakımından 163. madde ile ilgilidirler²³⁶.

Demokratik idare, serbest oy ve seçime dayanması itibariyle ülkemizde milleti temsil eden Meclis üyeleri ve mahallî idarelerin yöneti-

235 TBMM. Tut. Der. C. III, 44. birleşim, 13.4.1961, 445-450. Prof. Dr. İlhan Arsel, Türk Anayasa Hukukunun Umumi Esasları (Ank. 1962), 465’ten.

236 Tanyu, A.g.e., 158.

cileri seçim yoluyla görevlendirilmektedir. Anayasanın 55. Maddesinde vatandaşların seçme-seçilme hakları, 56. Maddesinde ise siyasi haklar yer almaktadır. Dolayısıyla seçme-seçilmeyi, siyasi hayatı "kirlenmek" günah sayıp mensuplarına bunu yasaklayan ve bu fikirleri telkin ve propogandada bulunan bir zihniyet, Anayasa düzenine ters düşer. Öte yandan Anayasanın 60. Maddesinde her Türk'e düşen vatanî hizmet belirtilmektedir. Bu hareketin askerlik-savaş ile ilgili tutum ve telkinatı, hiçbir şekilde bu madde ile bağdaşmamaktadır. En önemlisi, Y. Şahitlerinin Anayasanın 54. Maddesinde yer alan "Türk Devletine vatandaşlık bağı ile bağli" olma konusunda, hem devleti, hem de vatandaşlığı kabul etmemeleri bakımından, ayrıca millî sınır tanımama, bayrağı selâmlamama hususlarından (milletleri, devletleri, hükümetleri şeytanın emrinde görmeleri, kozmopolitliğe, anarşiye yol açacak fikirler-inançlar taşımaları ve bunları telkin etmeleri de gözönünde bulundurulursa), her ülkede mutaassıbâne ayak diremeleri, muafiyet talebinde bulunmaları veya böyle bir mecburiyet altında olmadıklarını iddia etmeleri hatırlanacak olursa, taban tabana zıd düşecekleridir. Bu fikir ve inançlarını, tarikatlarının gereği, telkinde de bulunacakları düşünülürse, "vatana bağlılıkla bağdaşmayan eylem"e girişmekten, zikredilen madde mucibince, vatandaşlıktan çıkarılabilecekleri unutulmamalıdır. Bu arada hemen belirtmelidir ki 1961 Anayasası "Türk Ulusunun daima yücelmesi"ni ana gaye olarak almış (başlangıç bölümünde) ve yine "Türk Ulusunun Çağdaş uygarlık seviyesine erişmesi"ni hedef edinmiştir (153. Madde). Dolayısıyla bunu engelleyebilecek veya zorlaştırabilecek hiçbir hak ve hürriyetin Anayasaca tanınmamış olduğu gözönünde tutulursa, bilhassa başlangıç bölümünün 2., 19., 153., 154., maddelerinin ruhunda yer alan lâyiklik kavramının bu gaye ve hedef doğrultusunda yorumlanması gerekir. Bu sebeple din ayırımı gözetmeksizin verilen inanç hürriyeti yanında, zikredilen ana gaye ve hedefe aykırı dinî teşkilâtların kurulması ve faaliyette bulunması Anayasa felsefesine ters düşer. Yukarıda zikredilen hususların ışığı altında, Yehova Şahitliği kendisine mahsus yorumlarla Tanrı tarafından görevlendirildiğini, her ülkenin, dolayısıyla ülkemizin onun dediklerini kabule, gösterdiği yola gitmeye mecbur olduğunu ileri sürmekte, bu tutumu ile ölçsüz hak, sınırsız hürriyet talebinde bulunmaktadır. (Çünkü ilân ve telkinde buldukları hususlar kabul edilmezse kendilerinin bir üyesi oldukları Tanrının Krallığına reddeden insan ve toplumların imha edileceği tehdidinde bulunuyorlar). Diğer Hristiyanların bile huzurunu kaçıran bu iddiaların, tamamına yakın çoğunluğu Müslüman olan ülkemizin dinî atmosferini rahatsız edeceği gözönüne alınmasa bile, toplumun huzur

ve çıkarlarını, kalkınma, çağdaşlaşma, ilerleme potansiyelini akamete uğratması söz konusu olacağından, burada din hürriyetinin Anayasa ile çizilmiş sınırları ihlal edilmiş, din istismar edilmiş, kötüye kullanılmış, dolayısıyla lâyiklik esasına karşı gelmiş bulunmaktadır.

Kökü dışarıda, yeryüzünün teokratik bir düzenle idaresini temin için kurulmuş, "Yeni Dünya Derneği" adı altında kendilerine mahsus bir birlik vücuda getirme gayreti içinde olup çeşitli ülkelerdeki şubelerine maddi imkânlarını "İyi Umudlar Fonu" diye adlandırılan bir teşkilât-tan sağlayan, Birleşmiş Milletlere "Dinsel fahişe"²³⁷ diyen, diğer mezhepler, dinler, milletlere hayat hakkı tanımayan, milletlerin, dinlerin birbirine yaklaşmasını istemeyen Yehova Şahitliğinin Anayasaya göre değerlendirilişinin ışığı altında bu hareketin TCK önündeki durumuna geçilebilir.

TCK'nun 141. Maddesinde devletin içtimaî, siyasî, hukukî ve iktisadî temel nizamlarını bozmaya yönelen yıkıcı faaliyetler söz konusudur ve bu nizamların savunulması, korunması gayesi güdülmüştür. Bu maddede yer alan hükümlerin tek hedefi devletin korunmasıdır. Anayasa ile kurulmuş demokratik düzeni çalışamaz hale getirmek kadar, içtimaî düzeni bozacak faaliyetler de kanunun şümûlüne almıştır. 142. Madde, kendinden bir önceki maddede belirtilen suçların propoganda yoluyla işlenmesini ihtiva eder. 141. Maddenin I. fıkrasında komünistlik, 2. fıkrasında anarşistlik, 3. fıkrasında diktatörlük, 4. fıkrasında ise milliliğe karşı olmak niteliğindeki yıkıcı faaliyetler suç sayılmıştır. Bununla beraber 141/1 de komünizmin dışındaki yıkıcı faaliyetlere de yer vardır: "*Komünist olmayan ve fakat kendine has bir nizamı koymak maksadiyle memlekette kurulu toplumsal veya iktisadi temel nizamlara karşı diğer yıkıcı faaliyetler de bu madde kapsamına girer*"²³⁸. 141/4'teki "*millî duygu*"dan maksat, vatanseverlik kavramına giren bütün fikir ve duygulardır. "*İnsanın mensup bulunduğu vatana karşı bir takım ödevleri olduğuna samimi inancı, millî duyguyu ifade eder*"²³⁹. Devletin şahsiyetine; bütünlüğüne, bağımsızlığına, birliğine, güvenliğine ve temel nizamlarına karşı işlenen suçlara şâmil 141. Maddenin Anayasaya aykırı olmadığı Yargıtay ve Anayasa Mahkemesince de tasdik edilmiştir. Zira 141-142. maddeler, insanın fikir ve düşünce hürriyeti ile devletin varlığını koruması hususlarının sınırlarını çizmekte, birinin diğerine baskısı önlemektedir. Gerçekten de insanların veya onların bir araya gel-

237 G.O.D.H., 175.

238 A.P.Gözübüyük, A.g.e., II/536.

239 A.g.e., II/542.

mesiyle meydana gelen toplulukların fikir ve inançları devletin varlığına yönetmedikçe mahfuzdur. Ancak Y. Şahitlerinde olduğu gibi, bir devleti ayakta tutan millî duygu, millî egemenlik, milliyetçilik, sınırları belli bir ülke şuuruna yönelen saldırılara karşı TCK'nun sükûtu beklenemez. Devletin varlığına, vatanseverliğe saygı göstermeyene hak tanımak, devlete saygısızlık olduğu kadar, hürriyetlerin israfıdır.

142. Maddedeki propoganda esasları daha önce belirtilmişti. Propoganda, yaymak anlamına gelir. Bir fikri "birçok yerlerde", "birden fazla kimseye" söylemeyi ifade eder²⁴⁰. "TCK'nun 142. Maddesinin unsurlarından olan propoganda deyimi, vasıta ile başkalarına duyurmak, iletmek ve ulaştırmak anlamına gelir... Din propogandasını ihtiva eden eser alan, bulunduran kimsenin eylemi TCK'nun 142. Maddesine uygundur... Propoganda deyimi, yaymak fiilinden yapılmış bir tabir olup belli bir fikir veya görüşü herhangi bir vasıta ile başkalarına duyurmak, iletmek ve ulaştırmak anlamını taşır"²⁴¹. "Ceza Hukukunda propoganda, nerede ve ne zaman olursa olsun, bir hususu, bir fikri taraftar kazanmak maksadıyla başkalarına yaymaktır"²⁴². Propoganda ihtiva eden yayımların elden ele dolaştırılması, birisi tarafından diğerine gönderilmesi de, fikri yayma maksat ve gayesi güttüğünden, propoganda mahiyetini taşır²⁴³. Propoganda, her türlü vasıta ile olabilir. Hepsine şamil olabilmek için maddede "herne suretle olursa olsun" denmektedir. Aynı zamanda aleniyet şartı değildir. Anayasa, milliyetçiliği devletin temel esaslarından kabul ettiği gibi (2, 4, 7. maddeler), TCK'nun 142/3. Maddesi de millî duyguları yoketmek veya zayıflatmak için propoganda yapılmasını yasaklamıştır. Dolayısıyla devletin otoritesini sarsmak, devletin varlığını tehlikeye sokmak suçtur. "Anayasa ile kabul edilmiş hürriyetlerin, bu hürriyetleri ve bizzat Anayasa ile kurulan nizâmı devirmek için kullanılacak ve Anayasanın bu gibi yıkıcı eylemlere musaid olmadığını izaha lüzum dahi yoktur"²⁴⁴. Y. Şahitliği, zaten asıl gayesi ilan ve telkin olan bir teşkilâttir. İn:anlara, milletlere Tanrının Krallığını iletmek, ulaştırmak, bu gaye ile neşriyat dağıtmak, ev ev dolaşmak, cadde sokak bekleyip telkinatta bulunmak bu hareketin metodudur. Bu hareketin bütün neşriyatı propoganda, telkinata dayandığından bunları almak, bulundurmamak bile 142. Maddenin şümûlüne gireceği yukarıda belirtildi.

240 Sadık Perinçek - Cahit Özden, Türk Ceza Kanunu ve Buna Ait Seçilmiş Temyiz Mahkemesi Kararları (İst. 1959), 211.

241 Sadi-Faruk Kazancı, İlmî ve Kazai İçtihatlar, Yargıtay Kararları, V/73.

242 Gözübüyük, II/550.

243 Kazancı, A.g.e., V/106.

244 A.g.e., V/73, 75.

Yehova Şahitliği, daha önce belirtildiği gibi, merkezi Amerika'da bulunan, oradaki genel büro tarafından idare edilen bir teşkilâttir. Bu teşkilâtın çeşitli komiteleri, gelir getiren kaynakları, çiftlikleri, okulları, neşriyat merkezleri... vardır. Zaman zaman kongreler, çeşitli toplantılar, devamlı irtibatı sağlayan bir iç teşkilât, yıllıklar, faaliyet raporları, kayıtlar, denetlemeler, yerine göre müşareketten çıkarılmalarla yürütülür. Öyle vicdanen Yehova'nın İsa Mesih yoluyla krallığını kurmasını sabırla beklemeye pek de benzemeyen bu tarikat, 1974-1975 tarihinde İçişleri Bakanlığından izin alarak T.C. uyruklu yedi kişinin teşebbüsü ile İstanbul'da "*Mukaddes Kitap Kursları Derneği*"ni kurmuştur. TCK'nun kökü dışarıda bulunan derneklerle ilgili 143. Maddesinden böylece kurtulmaya çalışan bu tarikat, derneğin adında samimi davranmamış, henedense Yehova Şahitliği adını kullanmayıp bütün Hristiyanlar için ortak kutsal kitaplarının arkasına sığınmıştır. 143. Maddede müsaade "*sahte veya noksan beyanat ile alınmış ise*" kaydı mevcuttur. Kanaatimizce sadece adda değil, yukarıda da temas edildiği gibi, tüzüğü II. Maddesinde "*layiklik kuralı içinde*" kalmacağı, bu maddenin 7. bendinde ise "*layikliğe inanır*" (daha önce "*din hürriyetine inanır*") ve "*bunların gerçekleşmesini amaç bilir*" denilerek layikliğin esas edinileceğini ileri sürerken de samimiysiz davranılmıştır. Zira Yehova Şahitliği inançlarında bu mümkün değildir. Yukarıda bu konuda kendilerinden hayli cümleler nakledilmiştir. Din hürriyetine inanmazlar. Onlara göre tek bir din vardır. Dünyevî nizama ilgili devlet, millet, vatandaşlık vb. leri ile ilgili fikir ve inançlarını yukarıda sunduk. Layikliğe inanmaları, bunu amaç bilmeleri kanaatimizce tamamen sahte beyanattır. Kaldı ki kendilerine dernek kurma izni verilmiş olsa bile devlet, yine de bu derneği ve üyelerinin faaliyetini kontrol edecek ve denetleyecektir. Şimdi içinde bulunduğumuz sıkı yönetim devresinde derneklerin faaliyetleri durdurulmuştur. Daha önce de kendilerinden nakillerde bulunduğumuz gibi, en zor şartlar altında bile toplanacaklar, faaliyetlerini sürdüreceklidir.

TCK'nun 145. Maddesinde "*bayrağı herhangi bir surette tezvil*" deyimini yer almaktadır. Her Türk için bayrak kutsaldır. Y. Şahitlerine göre ise puttur. Bayrağa selâm, saygı putperestliktir. Bayrak millî egemenliğin sembolü iken, Y. Şahitleri zaten millî egemenliğe karşıdırlar. Neşriyatlarında bu husus telkin edilmektedir.

TCK'nun 155. Maddesinde "... *kanunlara karşı gelmeğe halkı teşvik ile memleketin emniyetine tehlike iras edecek surette makale neşredenler*" veya "*halkı askerlik hizmetinden soğutma yolunda neşriyatta veya telki-*

natta bulunanlar..." ile ilgili suç konu edinilmektedir. Y. Şahitlerinin neşriyatında kanuna, otoriteye itaat konusunda takip edilecek yol, vatandaşlıkla ilgili mükellefiyet daha önce kaynaktandırıldı. Onlara göre, kendi yorumları çerçevesinde önce Yehova'ya itaat telkin edilecektir. Eğer aynı konuda Yehovanın kanunu ile devletin kanunu karşı karşıya gelirse, devletin kanunu tatbik edilmeyecektir; bunu tavsiye ve emretmekte, telkinde bulunmaktadırlar; mensupları da bunu başka karşı savunmaktadırlar. Bu, halkı kanunlara karşı gelmeye teşvik demektir. Öte yandan savaş, askerlik konularındaki, milli duyguyu rencide edecek şekilde, neşriyat ve telkinatları, ülke güvenliğini tehlikeye sokmaktadır. Askerlik konusundaki tutumları, neşriyat ve telkinatları, umumi vatandaşlık mükellefiyetleri alanındakinin en tehlikelisini teşkil etmektedir. Kendilerinin tarafsız olduklarını ilân etmektedirler.

TCK'nun 163. Maddesi, Y. Şahitleri hususunda üzerinde dikkatle durulması gereken bir maddedir. Bu madde ile "*Devletin iktisadi, siyasi, hukuki ve sosyal temel nizamlarının lâiyikliğe aykırı olarak dinî esas ve amaçlara uydurulması amacıyla dinî propoganda yapılması, bu amaçla cemiyet kurulması*" yasaklanmıştır. 6187 sayılı kanunla "*siyasi veya şahsî nüfuz ve menfaat temini maksadiyle dinî veya dinî hisleri yahut dince mukaddes tanınan şeyleri veya dinî kitapları alet ederek her ne suretle olursa olsun propoganda yapan veya telkinde bulunan*" kişilerin bu fiilleri suç sayılmıştır. "163. Maddedeki cemiyet tabiri ikiden fazla kimsenin aynı amaç etrafında birleşmesiyle teşekkül edeceği, tahakkuk eden içtihat cümlesinden bulunmuş"²⁴⁵. "Lâiyiklik, devlet ile dinin birbirine karşı bağımsızlığı ve tarafsızlığı demektir. Anayasamızda yer alan devlet-din ayrılığı (layiklik) ilkesi, devletin ve dinin her türlü zararlı akımları ve hareketlere karşı korunması, din istismarının önlenmesi, din hürriyetinin teminat altına alınması"²⁴⁶. Maddenin uygulanmasında Adalet Bakanlığı, 22.5.1953 tarihli tâmininde, şöyle yol göstermektedir: "*Propoganda ve telkin, ya devletin temel nizamlarını dinî esas ve inançlara uydurmak amacıyla yahutta siyasi menfaat veya şahsî nüfuz temin ve tesis eylemek maksadı ile yapılmış olacaktır... Bu esaslar dairesinde mütalâa olunan propoganda ve telkinin sureti icrasını kanun tahdit etmemiş, her ne suretle olursa olsun demekle bütün icra tarzlarını müeyyidesi altına almıştır*"²⁴⁷. Bu son verilen kaynak, Dr. Çetin Özek, Türk Basın Hukuku, shf. 454'ten naklen suçta iki unsur göstermektedir: "*Din propogandası*

245 Kazancı, A.g.e., III/140.

246 Gözübüyük, A.g.e., II/655.

247 Yargıtay Kararları Dergisi, c. VI. S. 7, (Ank. Temmuz 1980), 1030.

nın, devletin lâyük temel sistemine karşı bir içerik taşıması durumunda suç sayıldığı ve dinin şahsî veya siyasi etkenlik sağlamak için kullanılmasının yasaklandığı görülmektedir". Propoganda ve telkin, Yehova Şahitliğinin dayandığı en önemli unsurdur. Zaten bir vaiz-misyoner grubu olduklarını, inançlarını her yerde ilân etmek üzere görevlendirildiklerini ifade etmektedirler. Onlar Yehova'nın askeri olduklarını ileri sürerek, vatan savunması gerektiğinde kendilerinin tarafsız olduklarını söyleyecek, buna eğer böyle bir işe girişirlerse Yehova'nın ordusundan firar edip şeytanın sistemine hizmet etmiş sayılacaklarını da ekleyeceklerdir. Merkez teşkilâtı, Yeni Nizam dedikleri teokratik bir dünya devleti şemasını kutsal kitaplarındaki bazı ifadelerin arkasına saklanarak çizmiş; üyelerini şartlandırıp onları bir plak-mürit, robot, krallık militanı haline getirmiş; onları bu krallık tahakkuk edince (ki çok yakındır) ölmeyeceklerine, bütün muhaliflerin imha edileceğine, dolayısıyla hazırlık yapmaları 'gönüllü teberruda bulunmaları, haberi her vesile ile ilan etmeleri gerekeceğine inandırmış; kayıtsız şartsız bağlanmaları için onlara muafiyet fikri aşlamış, milletler içinde kurtarılmış cemaatlar elde etmiş; üstelik yeni mükellefiyetler getirilebileceğini de ihmal etmemiştir. Kısaca ifade edilirse Y. Şahitleri, Yehova'nın İsa Mesih yoluyla icraatını beklemekten ziyade 'merkez teşkilâtın programını bir kukla gibi tatbik durumundadırlar. Üyeler, maddî, manevî bütün imkânlarını, ömürlerini bu yola vakfedip bir krallık temsilcisi olarak hizmet ettiklerine inandırılır. Bir misyonerlik hareketi planlaması, bir yeraltı faaliyeti kademelendirilişi ve bir tarikat disiplini içinde çalışıldığından, hernekadar bu teşkilat bir Mukaddes Kitap inceleme faaliyeti olarak gösterilmekte ise de, serbest tahlil 'tenkit, ilmî metotlar söz konusu değildir. Dolayısıyla belirli taktikler altında üyelerin kanalizesi, istismârı, yukarıda uzun boylu anlatıldığı gibi, kasıtlı, ilmî mesnetlerden uzak yorumlarla onlardan maddî-manevî faydalanma yoluyla bu hareketin arkasındaki dinî-siyasî güç, nüfuz, menfaat elde etmekte, gayelerini tahakkuk ettirmektedir. Üyelerin bu harekete kendilerini ne kadar kaptırabildiklerine, verilen tarihlerden biri olan 1975 sonbaharı öncesi Avrupa'da birçok Yehova Şahidinin yerini yurdunu satması misâl olarak gösterilebilir. Bu teşkilâtın hukukî durumu üzerine bir yorumla burada yer vermekte fayda vardır: "Mevcut bütün hukuki, içtimâî nizamaya karşı ve onu şeytanın eseri veya tesirinde mütalâa eder, şartlar ve imkânlar nisbetinde onları değiştirmeye, yıkmaya çalışırlar. Devletin varlığını ve kuruluş şeklini ve bunların değer ve varlığını koruyan maddelere, temellere de karşıdırlar. Mevcut siyasi nizamın yıkılması, gayret ve istekleri içindedir. Hukuki nizamaya uymamayı ve ken-

dilerini o devlete ve millete mensup addetmeyerek ayrı bir kavim, yabancı bir elçi olarak görmeleri, bu zihniyetin açık bir ifadesidir. Mesele bir bayrak, millî marş, askerlik hizmeti, savunmaya iştirak etmeme gibi ayrı ayrı birer konu olarak değil, umumi olarak mütalâa edilecek olursa, cemiyetin ana yapısına, korunmasına da karşı olduklarını gösterirler. Harp sanayii, müdafaa harplerine katılmama, kan verme ve alma gibi hususlar, evlenme-boşanma anlayışları... topluca dikkate alınacak olursa, cemiyetin mevcut nizama karşı aktif bir tutum içinde buldukları görülür. Cemiyetin temel nizamı olarak bilinen ne varsa bunlara karşı bir faaliyet içinde bulunmaları ve millî duygu, vatanseverlik kavramına dahil sayılan hususların, toprak, etnik ve siyasi bütünlüğün, millî tebaalığın vb. hepsine karşı ve aktif birer propogandayla taşıdıkları inan ve zihniyeti başkalarına da yayma gayreti içindedirler. Aksiyon halinde olan böyle inanç sahiplerinin gayesi, sosyal nizamı ve devlet vâkiasını değiştirmektir. Getirecekleri nizam, kendi yazılarında da belirtildiği üzere, Teokratik Yeni Dünya Cemiyeti veya Teokratik Yeni Nizam Cemiyetidir²⁴⁸.

TCK'nun 163. Maddesinde geçen temel nizamlardan devletin iç-timaî temel nizamı, 5435 sayılı Kanunun hükümet gerekçesinden "*bir cemiyetin varlığını ve devamını sağlayan bütün kaide ve müesseseler*" olduğu, "*içtimaî nizamın geniş suretle yorumlanması*" gerektiği şeklinde açıklanmıştır. Adalet Komisyonunun raporunda da onun "*diğer temel nizamlarla müsterek*"liği üzerinde durularak "*cemiyetin idamesi için riayet edilmesi*"ndeki zaruret dile getirilmiştir. Hernekadar zikri geçen kavram konusunda değişik yorumlar bulunmakta ise de "*içtimaî nizam, bir toplumun varlığını ve devamını sağlayan ve koruyan bütün kaide ve müesseseler*"dir şeklindeki anlayış, farklı fikirleri bir arada toplamaktadır²⁴⁹. Yehova Şahitliği, daha önce de yer yer açıklandığı üzere hem lâyikliğe aykırı, hem de devlet, millet, millî duygu, vatana bağlılık, din hürriyeti, millî sınırlar, milliyetçilik, istiklâlin sembolü bayrak, istiklâl ve hürriyetin te'minatı, yurt savunmasının temeli askerlik gibi millî müessese, kaide ve geleneklere karşı bir bünyeye sahiptir. Bir toplumun varlığı devlet, millet, hükümetle; devamı milliyetçilik, millî duygu, vatandaşlık mükellefiyetleri, millî sınırlar, vatana bağlılık, din hürriyeti, bayrakla; korunması askerlik ile olur. Devletin temel nizamlarından siyasî nizam, devletin ülkesi ve milleti ile bütünlüğü, siyasî varlığı, demokratik usullerle seçme-seçilme, böylece iç yönetimi sağlama, millî

248 Tanyu, A.g.e., 157.

249 Yargıtay Kararları Dergisi, Aynı yer.

eğemenlik, milletlerarası münasebetlere, anlaşmalara girişebilme... gibi esaslara dayanır. Y. Şahitliği, önce zikredilen içtimaî (sosyal) temel nizama karşı olduğu gibi, sonra sıralanan hususlara –bunları “insan yapısı siyasal sistem” diyerek, şeytanın kontrolünde görerek kötölemek yoluyla–, devletin siyasî temel nizamına da karşıdır. Devletin hukukî temel nizamına, Anayasaya ve kanunlara, bunlarla ilgili hususlara bu tarikatın nasıl baktığını daha önce arzettik. Burada bu bakışı kısaca delillendiren birkaç cümlelerini tekrarlıyoruz: “200’den fazla ülkede 2 milyondan fazla sadık tebaası, onun hüküm sürme yöntemini gönüllü ve coşkunun şekilde bedenlen, zihnen ve maddeten desteklemektedir. Onun Anayasası ve kanunları çok daha etkili bir şekilde küçük birer şehre benzeyen cemaatlar tarafından uygulanmaktadır”²⁵⁰. Daha önce belirtildiği gibi, kendilerini “Yehovanın kavmi”, ayrı bir millet olarak gören bu tarikatın tebaası, cemaatları yanında Anayasası, kanunlar, da söz konusudur. Öte yandan onlar, içinde yaşadıkları milletin insanlarını, vatandaşlarını kendi tarikatlarına girmedikçe muhalif görerek açıkça bölücülük yapmaktadırlar. Zaten onların bu cemaat sistemleri bölücü olduğun açık misâlidir. Onlar bu sisteme millet adını vermekie yeni bir millet şekli getirdikleri zannındadırlar. Bu arada kendisini masum vicdanî bir kanaat çerçevesinde gösteren veya öyle sanılan bu tarikatın nasıl mücadeleci, aktif, faal bir eylem atmosferinde olduğu aşağıdaki cümleden kolaylıkla anlaşılabilir: “güreşimiz, kan ve ete karşı değildir, ancak riyasetlere karşı, hükümetlere karşı, bu karanlığın dünya hükümdarlarına karşı, semaviyatta olan kötülüğün ruhi ordularına karşıdır”²⁵¹. Bu son iki iktibasımız, dikkat edilirse ülkemizde neşrettikleri İnceleme Serisinden yapılmıştır. (19. ve 23. Kitaplardan). Bu İnceleme Serisini merkezi İstanbul’daki Mukaddes Kitap Kursları Derneği adı altında Yehova Şahitleri neşretmişlerdir. Daha önce birkaç yerde bu derneğin tüzüğünde yer alan “lâ-yiklik” üzerinde durmuştuk: Tanrının Krallığını insanların tek ümidi olarak gören bu tarikat, dünyevî nizamlara karşı olduğundan, konu umumî olarak alınırsa, devletin hukukî, içtimaî, siyasî... nizamlarına karşıdır. Zaten bu vechesi itibariyle, kendilerinin de itiraf etmeye mecbur kaldıkları gibi, onların telkinatı fesat çıkarıcı, moral bozucu, savunma kudretini azaltıcı ve vefasız bulunmuştur²⁵².

Sonuç: Yehova Şahitliği, Hristiyan Kutsal Kitabını paravana edinenek bazı gizli emellerini örtmeye çalışan; pilanlı, programlı şekilde

250 M.K.K.D. Yay., 19. Kitap (İst. 1977), 41.

251 M.K.K.D. Yay., 23. Kitap (İst. 1977), 12.

252 M.K.K.D. Yay., 32. Kitap (İst. 1978), 28.

otoriter bir genel merkezce Amerika'dan idare edilen; dünya çapında teşkilâtı, üyeleri, neşriyatı bulunup bütün bu faaliyeti arkalayan finansman kaynağı veya kaynakları bilinmeyen; aslında bir Hıristiyan teşkilât olmakla beraber, diğer Hıristiyan çevrelere büyük bir kin, fakat Yahudiliğe gereksiz bir sempati duyan, bu yönüyle Siyonist bazı etkiler taşıdığı iddia edilen, dünya hâkimiyeti, Mesih, Tanrının Krallığı, Mesihin emrinde çalışacak ruhi İsrâilliler, ruhi Yahudiler şeklinde bunu akla getirecek idealleri bulunan; milletlerin millî varlıklarını devam ettirecek bütün unsurlara (millî duygu, milliyetçilik, bayrak, askerlik, millî sınır, millî egemenlik vb.), milletlerarası paktlara düşman olan; neşriyat, telkinat, vaaz ve propoganda ile fikir ve inançlarını her durumda yaymaya uğraşan; diğer din, mezhep ve inançlara hayat hakkı tanımayan, bölücü, yıkıcı, müfrit, mutaassıp, kökü dışarıda bir dinî-siyasî hareket, bir tarikattır. Kanaatımızca bu tarikat; Anayasanın genel hükümlerine ters düştüğü gibi, TCK'nun 141-142., 145 ve 155. maddeleri yanında, bilhassa -diğer yurtdışı, yurdiçi neşriyatları gibi- lâyikliğe aykırı olarak devletin içtimaî, siyasî, hukukî temel nizamlarını kendi dinî esas ve inançlara uydurma gayesine yönelik fikirlere ve din propogandasına yer veren kitap ve broşürler neşreden Mukaddes Kitap Kursları Derneği neşriyatıyla, en zor şartlarda bile toplantı-vaaz-telkinat yönlendirmesi altında, masum bir inanış görüntüsü içinde 163. maddeyi ihlâl etmektedir.